

РОБЕРТ ПРОСИНЕЧКИ**Интервју**

Новинарска секција Основне школе „Руђер Бошковић“ је имала прилику да подели неко време, за све драгоцено, са сјајним спортистом Робертом Просинечким. Ми смо се родили када је он отприлике завршавао играчку каријеру, али, слушајући приче родитеља или гледајући снимке утакмица, можемо само да жалимо што нисмо и ми имали прилике да га гледамо уживо. Одговори свих, које смо питали, био он звездаш или партизановац, имали су једну заједничку констатацију – фудбалски уметник и чаробњак! Желимо овом дивном саговорнику барем сличан успех као тренеру, нарочито ми звездаши, а надамо се и сви остали који воле и прате фудбал.

Родили сте се, одрасли и добар део детињства сте провели у Немачкој. Каква су сећања на тај период?

Овај период у Немачкој је био добар јер сам похађао четири године школу, научио сам перфектно језик, што ми је велики плус у животу, а касније и у каријери. Тамо сам провео десет година, а онда је уследио повратак у Загреб,

тако да ми, нажалост, нису остали пријатељи из основне школе, али је период био врло леп и добар.

Како сте реаговали, још као дете, на пресељење у домовину Хрватску?

Сигурно је да се деца могу лакше прилагодити на одлазак из једног у друго место, што видим и по својој деци. Нисам имао већих проблема, осим можда мало са језиком, јер сам до тада, углавном, говорио немачки, па ми је ту требало мало времена да се прилагодим, а и пријатељи су ми фалили, као и неке навике које сам имао тамо, али ипак сам се брзо прилагодио.

Хтели бисмо да сазнамо нешто о Вашем образовању, коју сте завршили школу и какав сте били ђак?

Завршио сам саобраћајну школу, онда сам отишао на ДИФ и завршио и њега. Ђак сам био добар, не баш идеалан, али сам завршавао своје обавезе. Имао сам доста обавеза, јер сам се већ тада бавио фудбалом, па сам доста изостајао из школе, што је био проблем, али сам на крају ипак завршио све што сам желео.

Који Вам је био омиљени школски предмет?

Свакако, физичко васпитање.

Да ли сте од малена били више заинтересовани за спорт, односно фудбал, и да ли Вам је то био проблем у школи, пошто сте, вероватно, често изостајали?

Да, и малопре сам рекао да сам доста изостајао из школе што ми је био мали проблем. Много је било изостајања због турнира, али сам имао добре учитеље који су ми излазили у сусрет, тако да сам могао све да ускладим.

Са 18 година сте започели фудбалску каријеру у загребачком Динаму, а четири године касније сте за Црвеном звездом освојили титулу Шампиона Европе. Како су навијачи и медији реаговали у Хрватској на тај успех?

То је један од највећих успеха Црвене звезде. Ту 91. годину ви не памтите, али је сигурно памте ваши родитељи, јер је то једна од најважнијих

година за овај клуб, јер је освојио највећи трофеј. Сви га памтимо, у најлепшем сећању је, много нам је помогао у наставку каријере, приликом одласка у веће клубове у иностранство.

Какав Вам је био осећај кад сте први пут наступили на београдској Маракани?

Чудан. Такве ствари не заборављаш. Ја сам овде дошао као осамнаестогодишњак да се доказујем у новој средини. Прва моја утакмица је била против Хајдука из Сплита, још у старој Југославији, то су прелепи осећаји и никад их нећу заборавити.

Отишли сте са 22 и по године из тада актуелног првака Европе Црвене звезде у, по многим мерилима, највећи европски клуб Реал из Мадрида. Да ли Вам је жао што нисте остали у Звезди још неку годину, без обзира на тадашње околности? И – да ли сте могли тада да замислите да ће бити могуће да се једног дана вратите у Звезду, као што и јесте, додуше, као тренер?

Свако од нас спортиста стално тражи нешто више, неки бољи ангажман. Било ми је жао што напуштам Црвену звезду у том периоду, али то је био један нови изазов за мене, одлазак у један од највећих клубова Реал Мадрид, што ми је сигурно помогло у свим аспектима моје каријере, и финансијском, пошто је већи клуб, јаче такмичење, боља лига. Жао ми је што нисам могао да останем још коју годину, али мислим да је то у том тренутку за мене било најбоље. А да ли сам размишљао да ли ћу се вратити као тренер? Па, и нисам, али такав је испao сплет околности, остварили су се разговори са клубом и ја сам одлучио да се испробам у тренерском послу.

Србија има свој ВЕЧИТИ ДЕРБИ, утакмицу између Звезде и Партизана, Шпанија има ЕЛ КЛАСИКО, утакмицу између Реал Мадрида и Барселоне. Ви сте један од неколицине играча који је играо за Реал, а потом и за Барселону. Питање гласи да ли можете да замислите себе у дресу или на тренерској клупи ФК Партизан?

Професионалци много пута не следају на такве ствари. Мени лично, не зато што сам тренер Црвене звезде, изгледа немогуће да обучем дрес Партизана, пошто више и не играм фудбал.

А да будем тренер Партизана – мислим да не. Црвена звезда је за мене највећи клуб на Балкану, самим тим и у држави, колико год се партизановци с тим не слажу, али ово је моја кућа где сам направио велику каријеру и ја не бих могао ни у једном тренутку бити тренер Партизана.

Свака победа је лепа, али да ли можете да нам укратко објасните како сте се осећали после Звездиних победа над Партизаном, а како у дресу Динама, када је у Загребу било 5:0 за Загребчане? Сигурно није било исто, интересује нас разлика у осећањима.

Свака победа је на свој начин лепа и драга и у играчким данима и сад, тренерским. То су утакмице које се памте, поготово овде у Србији, где је најважнији дерби. То су највеће утакмице на свету, могу можда да набројим још само неколико, на пример, Лацио против РOME, или у Аргентини Бока јуниорс против Ривер плате. Драга је свака победа, и против Јавора или Борца из Чачка, али су победе у дербијима те које се памте за сва времена.

Двадесет година касније вратили сте се поново у Црвену звезду, али овог пута на тренерско место и изјавили да је „Звезда ваша једина љубав“. Да ли смо добро чули Вашу изјаву да је Звезда Ваша једина љубав?

Није она моја једина љубав, она је део мог живота, провео сам у њој четири године као играч, у њој сам се и афирмисао и тако отишао даље у Реал Мадрид. Ја сам изјавио да је Црвена звезда једна веома битна карика у мом животу, раније као играча, а сад ми се пружа прилика да и као тренер направим неки успех и надам се да ћемо сви заједно успети да Црвена звезда поново буде прва у граду и у држави. Моја амбиција, а и жеља свих нас је да будемо први, али није моја једина љубав. Почео сам да играм у Динаму из Загреба, па у Црвеној звезди, онда у Реалу и Барселони, имао сам дугогодишњу каријеру, можда бих могао да кажем да ми је Црвена звезда најдражи клуб, то је права реч, ту ми је било најлепше и најдраже ми је што сам се вратио баш у Црвену звезду као тренер.

Који трофеј Вам је најдражи да ли се надате да можете још нешто да освојите на тренерској позицији?

Тек сам почео као тренер, па би најважније било сада освојити првенство, што је и нормално, а најдражи ми је, наравно, трофеј првака Европе са Црвеном звездом 1991.г. Био сам и првак света 1987.г. са омладинском репрезентацијом Југославије и то су трофеји који ми много значе. Као тренер тек треба да се доказујем, али Црвена звезда ће једног дана опет бити тамо где је и била, имати онај реноме који и заслужује.

Откријте нам тајну - шта фали Црвеној звезди да на Маракану, после четири године, врати пехар који добија првак Србије?

На жалост навијача, управе, а и моју, у српском фудбалу већ четири године доминира Партизан. Доласком неких играча, а и мојим доласком, ми желимо да прекинемо ту доминацију. Видећемо да ли ће то бити ове године, ми се сви надамо да ћемо славити већ ове године. Фале нам неке ствари око организације, око играча, око саме игре, али мислим да ћемо кроз овај период доћи до тога и славити прво место.

Посебно нас интересује Ваше мишљење о једном младом играчу који је био ђак наше школе и зове се Филип Јанковић.

Филип Јанковић је већ са шеснаест и по година прикључен првом тиму. Самим тим сам вам већ

много рекао. Он је један од најталентованијих младих играча, кадета Црвене звезде. Филип је будућност клуба и за њега време ради, тако да се надам да ће убрзо, већ за коју годину бити и стандардни првотимац. Сада он ради са првим тимом, игра за кадете, већ и за омладинце, а за први тим је чак дебитовао против Вентспилса, дакле има једну утакмицу и за први тим. Ми о њему веома много размишљамо, врло је талентован.

Који Вам је био омиљени фудбалер док сте били мали, да ли сте имали неког тренерског или фудбалског идола?

Сигурно да сам имао идола кад сам почињао и да сам маштао да ћу једног дана играти као он или барем приближно као он. Ово време обележавају Роналдо, Меси, а у моје време су то били Марadona и Платини, тако да су ми они били идоли и узор, а тада нисам размишљао о тренерима, већ само о томе како ко игра.

Да ли сте скупљали сличице фудбалера?

Тада је била стара Југославија, било је више клубова. Онда су била светска првенства, па европска првенства, било је албума и тада као што има и сада, па смо скупљали наравно сличице.

Како сте се осећали када навијачи скандирају Ваше име?

То је посебан осећај да си направио нешто у животу, као играч или као тренер, препознавање

да те људи цене и да мисле да можеш нешто да направиш, да промениш неке ствари.

Је л' имате неки хоби осим фудбала?

У последње време веома мало, јер имам мало слободног времена. Док сам играо и тада су били стално тренинзи или утакмице, па ни тада нисам имао времена. Сад исто, нарочито кад су утакмице, првенства. Тако да могу да кажем да су ми хоби моје две цурице и супруга које мало виђам, па се све слободно време своди на њих.

А како Вам отприлике изгледа радни дан? Да знамо ми који хоћемо да будемо фудбалери.

Боље да не причам! На крају испада да је много лакше бити фудбалер него тренер,

зато што зависиш сам од себе. Одредиш два сата тренинга за тај дан и онда си мање-више слободан. Тренерски посао подразумева цео дан – размишљаш за 25 особа, нешто слично као ваша професорка – ви радите своје, а она размишља за вас 25, колико вас је овде. Своди се на размишљање о сваком играчу, о тактици противничких екипа, о тактици твоје екипе. Има много посла.

Како се осећате кад доживите неки пораз или неки неочекиван резултат?

Мање-више као ти кад добијеш јединицу! То ти је то, вероватно веома лоше. Анализираш где смо погрешили, шта екипа може да уради боље, па да имамо боље резултате. И у фудбалу, као и у животу правиш грешке, али их онда анализираш да би следећу утакмицу одиграо много боље и те грешке смањио.

Какви су Ваши планови са Црвеном звездом у скоријој будућности?

Тренерски посао је само резултат. Моје размишљање је да што дуже останем и направим са Црвеном звездом најбоље што се може, а Звезду интересује само прво место. У овом тренутку не могу да кажем колико ће то бити дуго. Све зависи од резултата, али ја сам оптимиста по природи и верујем да ћемо направити резултат.

Познато је да на фудбалским стадионима у Србији нема много гледалаца, а Звезда увек пуни трибине где год да се појави. Какав је осећај када сте играч и тренер пред таквом публиком и таквим фудбалским амбијентом и невероватном атмосфером?

Црвена звезда је бренд који привлачи гледаоце не само у Србији, него и шире. Не мислим само на делије, него и на друге људе који навијају за Звезду и долазе на стадион да је гледају и навијају. Можемо се похвалити да имамо пуне трибине где год да дођемо. Не каже се без разлога да публика може бити дванаести играч. Исто тако може и да изврши велики притисак кад екипи не иде, па звижде. Публика би требало да буде та која ће да понесе екипу кад јој не иде.

Милан Кусмук са својим моделом и делом

А можемо да се похвалимо да имамо просек на Маракани од отприлике осамнаест хиљада људи по утакмици, што је овде приличан број. И кад идемо на гостовања иде приличан број навијача са нама да нам помогне навијањем.

И на крају – да ли је Ћиро Блажевић појео, ипак, свој чувени шешир?

Види види – све знају (смех). Не знам... Могу да кажем да ја са Ћиrom Блажевићем никад нисам имао неки проблем, имао је он са мном, тако је и дан-данас. Може се погрешити у процени, вероватно се и мени то дешавало. Ако будем погрешео као тренер, ја ћу то да признам, а сигурно нећу да погрешим из лоше намере, него нехотице.

Разговор водила новинарска секција

Заједничка фотографија за успомену

Квин (Queen)

Квин је британска рок-група која је формирана у Лондону 1971. године. Групу су основали Брајан Меј (Brian May) и Роџер Тејлор (Roger Taylor), па су јој се придружили Фреди Меркјури (Freddie Mercury) и Џон Дикон (John Deacon). Осим тога што је био певач и клавириста ове групе, Фреди Меркјури је смислио име бенда, грб и уз Брајана Меја написао већину песама. Најпопуларнија песма им је „Bohemian Rhapsody“ која им је допринела међународни успех. Такође су значајне песме „We Will Rock You“ и „We Are The Champions“.

После више од 150 милиона продатих албума, овај бенд је прозван једним од најбољих рок-бендова на свету. Занимљиво је да је певач ове групе снимио песму са познатом оперском певачицом Монсерат Кабаље. Нажалост, 1991. године, Фреди Меркјури је преминуо због компликација у болести коју је имао. Упркос томе, бенд и даље постоји, недавно су примили MTV награду.

Интересантно је нагласити да је Брајан Меј, уз изузетну музичку каријеру, успео да стекне и ванредно образовање. Наиме, он је завршио астрофизику и започео докторат после студија да би недавно (2008.г), тридесет пет година пошто га је започео, одбранио докторат из ове области. Такође, не можемо да не споменемо још једну особеност у вези са Мејом. Будући да му је отац био столар, уз његову помоћ је направио себи гитару и постигао звук, управо онакав, какв је желео – јединствен, другачији, препознатљив.

Мила Николић 8/2

Монтсерат Кабаље

Марија де Монтсерат Вивијана Концепсион Кабаље и Фолк је (шп. Maria de Montserrat Viviana Concepción Caballé i Folc, Барселона, Шпанија, 12. април 1933) шпанска оперска певачица (сопран).

Позната је по интерпретацијама Росинијевих, Белинијевих и Доницетијевих опера. Током каријере изводила је преко 90 различитих улога и снимила преко 80 албума (половина од њих су комплетна оперска дела). Професионални деби имала је 1956. године у Швајцарској са улогом Мими из опере „Боеми“.

Убрзо је постала и стални члан опере у Базелу изводећи репертоар не тако карактеристичан шпанским певачима. Интернационална каријера започиње 1965. године када је као замена учествовала у опери „Лукреција Борџија“ у Карнеги Холу. Њен наступ пропраћен је овацијама које су трајале 25 минута. Осим богате певачке каријере један део свог живота посветила је хуманитарном раду. Она је амбасадор добре воље при УНЕСКУ и има своју организацију која помаже сиромашној деци Барселоне.

Сарађивала је и са поп певачем Фредијем Меркуријем из групе Квин. Заједно су снимили песму „Барселона“, која је касније постала химна летњих олимпијских игара које су одржане 1992. године у Барселони.

Мила Николић 8/2

Аустријски институт

Ученици првог и другог разреда су у пратњи наставнице немачког језика посетили Аустријски институт у Београду поводом празника св. Мартина. Том приликом је за децу приређен пригодан програм.

Организоване су радионице, а ученици су подељени у две групе. У једној просторији су гледали цртани филм и били услужени какаом и колачима које су сами филовали, а касније су сами правили фењере и учили песму о празнику. Сва деца су прошла обе радионице и била веома задовољна.

Дамјан Спасојевић 8/1

Goethe институт

Ученици који похађају часове немачког језика, посетили су са професорком Дивном Кастратовић Институт Goethe 4. 10. 2011.г.

Ђаци су обишли библиотеку која поседује око 12.000 наслова, као и читаоницу са великим бројем дневних новина, часописа и магазина. Такође, упознали су се са радом ове културне установе која се бави унапређењем учења немачког језика у иностранству и неговањем међународне културне сарадње.

Маја Милошевић 5/2

Француски институт

Група ученика 5. и 6. разреда који уче француски језик су 17. 11. 2011.г. посетили Француски културни центар у Београду где су се упознали са радом медијатеке и могућностима које она нуди.

Сазнали су да постоји велики избор књига, часописа, ЦД и ДВД издања, у Француском културном центру које ученици могу користити, али и учествовати у разним радионицама. Нашим ђацима се највише свидела радионица калиграфије. Језик се може усавршавати помоћу различитих изложби и предавања.

Софија Шћепановић 5/2, Петар Радојевић 6/2

ОДЛАЗАК У ПОЗОРИШТЕ КАО НАГРАДА

ИСПЛАТИ СЕ БИТИ НАЈБОЉИ

У Основној школи „Руђер Бошковић“ сваки се резултат одговарајуће вреднује, а врхунски успеси се исплате и – награђују. То најбоље могу да посведоче ученици 3/1 који су, последњег октобарског дана, заједно са професором разредне наставе, посетили београдско позориште „Бошко Буха“ и гледали представу „Том Сојер и ђавоља посла“. Одлазак у ову познату позоришну кућу која, ове године, обележава шест деценија рада, био је награда ученицима за освојено прво место на такмичењу Еко арт. Ово такмичење одржано је 27. октобра. Баке 3/1 је, после два часа марљивог рада на изради различитих предмета од материјала

за рециклажу, жири такмичења прогласио победницима у конкуренцији одељења трећег разреда за рад који носи назив Макета стана.

Ученици 3/1, као и ученици IB2, који су, такође, награђени посетом позоришту, али у конкуренцији одељења четвртог разреда, били су одушевљени представом. Нетремице су посматрали сцене из представе, тако да није било потребе за било каквом интервенцијом професора. Узбудљиве авантуре Тома Сојера потпуно су их окупирале.

Ето разлога да у неком наредном такмичењу, на ову или неку другу тему, поново уложе максималан труд и поново победе. Јер, бити најбољи, очигледно се исплати.

одељење 3/1 са својом учитељицом

најгледанијих документарца у историји биоскопа који открива тајне морских дубина и створења која живе у њему.

Софија Ковачевић, Сара Краљ 5/2

На Сајму књига

Ученици наше школе су 25. октобра посетили овогодишњи Сајам књига.

Видели су велики избор књига од разних издавача.

Поезија, проза, енциклопедије, романи... било је за свакога по нешто!

Никад, као ове године, већи број књига није завршио у ранчевима руђероваца.

Бојана Божињић, Александра Рутковић 7/2

7. дечији филмски фестивал

Наши ученици су и ове године посетили Киас фест омиљени дечији филмски фестивал који по седми пут приказује најбоље филмове за децу из целог света.

Најмлађи ђаци погледали су француски анимиран филм „Мачка у Паризу“ који прича узбудљиву и мистериозну причу о мачору по имену Дино, док су трећаци и четвртаци уживали у филму „Поље чаролија“.

Ученици виших разреда погледали су документарни филм „Океани“, један од

Фестивал науке

Падамо на памет - шта ћемо! Руђеровци су 2.12.2011. г. посетили Фестивал науке. Фестивал науке се садржао од експеримената и објашњавања како су се те реакције догодиле, разних представа и доказивања да је скоро све могуће путем науке доказати. Било је ту разних експеримената: са водом, са ватром, ваздухом... и са разним другим елементима. Ученици су били задивљени, желели су да виде још таквих огледа, зато су се једва одвојили од науке и кренули у школе.

Маја Милошевић 5/2

Железнички музеј

Ученици осмог разреда наше школе су 16.9.2011.г. посетили су Железнички музеј. Осмаци су чули причу о историји железнице у Србији. Видели су експонате велике вредности који показују развој железнице код нас и у свету. Међу њима има и неколико старих локомотива. Ова посета им је помогла да употпуне своје знање о историји железнице.

Дамјан Спасојевић, Данило Вучић 8/1

ИЗЛОЖБА ЗА МАЛЕ И ВЕЛИКЕ

У галерији Музеја савремене уметности у току је Изложба за велике и мале. Изложба се бави појавама игре и играња као саставним делом сваке људске заједнице.

„Велики“ и „мали“ ученици наше школе, односно гимназијалци и основци су 11.11.2011.г. имали прилику да виде и пробају игре које већ вековима подстичу машту деце, али и одраслих.

Дамјан Спасојевић 8/1

Бизонаријум

Група ученика Основне школе и Гимназије „Руђер Бошковић“ посетили су 23.9.2011.г. Галерију Природњачког музеја у Његошевој улици. Тема ове интересантне изложбе су бизони. За време последњег леденог доба степски бизони (бизони о којима је управо реч на овој изложби) полако су изумирали на нашем простору. Остатке ових животиња се налазе у лесним заравнима Дунава. Остатке је пронашао један човек и продао их музеју који је музеј после изложио управо овде.

Дамјан Спасојевић 8/1

Нектар– свет диносауруса

Ученици 1/1 и Кембриџ 1 програма су као награду за најкреативнију скулптуру у такмичењу Еко арт освојили одлазак на изложбу Нектар свет диносауруса.

Поставка се налази на платоу код Музеја савремене уметности на Новом Београду и садржи 52 експоната, реплика диносауруса у природној величини. Баци су били потпуно фасцинирани овим невероватним животињама из древних времена које су им дочарале свет који је некада постојао.

одељење 1/1 са учитељицом

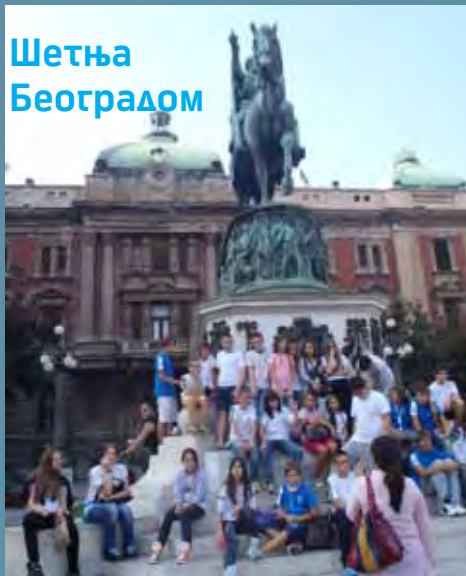
Посета Зоолошком врту у Београду

У уторак, 4. октобра 2011. године, ученици првог разреда Основне школе „Руђер Бошковић“, у пратњи својих учитељица, посетили су Београдски зоолошки врт. По предивном времену и у веселом расположењу наши малишани уживали су у чарима једног од најлепших вртова у овом делу Европе. Осмеси на њиховим лицима, рекло би се, довољно описују љубав према животињама, а поједини забринуте погледе, говоре о врлинама наших најмлађих и да ће се човек у блиској будућности у потпуности окренути заштити наше планете и очувању биљног и животињског света.

Дамјан Спасојевић 8/1

Шетња Београдом

У оквиру Дана европске културне баштине ученици седмог разреда били су у прилици да уживају у шетњи Београдом. Задржали су се испред неколико битних институција у Кнез-Михаиловој улици, сазнали нешто о пореклу зграда које се налазе на овом простору, а заоставштина су некадашњих богатих трговаца. Од посебног значаја је било подсећање на историјат споменика Кнезу Михаилу, Народног позоришта, Народног музеја и Куле Небојше где су имали задовољство да уђу и разговарају са кустосом о значају ове калемегданске тврђаве.

Маша Лопушина 7/1

излет на Авали

Београд Вожња панорамским
аутобусом

У петак 23.9.2011. ишли смо
у вожњу кроз Београд.

Возили смо се панорамским
аутобусом. Прошли смо поред
Скупштине, куће у којој
је Тито сахрањен, Храма светог
Саве, народног позоришта...

Било је лепо највише ми
се свидело на крову аутобу-
са. У аутобусу смо слушали
о Београду и по чему је знамен-
ит.

Марит
Матија
114

ЕКСКУРЗИЈЕ

Екскурзија у Краљево

Ученици 5-7. разреда били су на екскурзији у Краљево 3-8.10.2011.г. Упознали су се са знаменитостима Краљево, посетили су средњовековне манастире Студеницу и Жичу. На планини Гоч ученици су имали озбиљну пешачку туру, измислили нову спортску дисциплину котрљање по ливади, познатије као ливадско котрљање. Били су у Врњачкој Бањи, посетили сеоско домаћинство где су хранили животиње и крунили кукуруз. Сусрет са воденицом поточаром је био веома узбудљив, а неки од нас, да не кажемо многи, били су подсећани на изреку „меље као воденица“.

У хотелу Турист, у који су ученици били смештени, вечерња забава је била разноврсна и добра. Научили су много тога, забавили се и чекају следећу екскурзију, чак – читаву годину.

Дарко Мартиновић 6/1, Петар Радојевић 6/2

Екскурзија у Нишу

Екскурзија осмака

Ученици 8. разреда наше школе били су на екскурзији у Нишу од 3. до 7. 10. 2011.г. Упознали су се са главном нишком улицом, споменицима (споменик краља Александра Ујединитеља и споменик краља Милана), Нишком тврђавом и осталим значајнијим грађевинама у овом граду. Посетили су и Бавољу варош, предивни облик рељефа настао, вероватно, ерозијом. Видели су Пролом Бању, као и царску палату византијског цара Константина, који се и родио у овом граду.

Вече је било резервисано за шетње по главној улици, дружење у хотелу, а последње вече је било посебно због посете позоришту. Одушевљени су Нишом и због тога у овом броју часописа имамо и посебан текст о том граду.

Дамјан Спасојевић 8/1

Винстон Черчил

Још као млад политичар имао је свест да ће га историчари сматрати једном од најзначајнијих личности 20. века о чему сведочи његова изјава: „Историја ће бити блага према мени јер ја намеравам да је пишем“. Осим тога био је и новинар, писац, сликар, чувен по страсти ка томпусу и шампањцу за који је рекао: „У победи га заслужујем, у поразу ми је неопходан“.

Винстон Черчил је рођен у палати Блехнајм близу Вудстока 1874.г. Отац му се звао Рандолф и био је успешан политичар, док му је мајка Џени Џером била ћерка угледног америчког милионера.

Детињство је провео школујући се по интернатима и патећи за мајком коју је обожавао, за разлику од оца са којим никада није био близак. Године 1893. уписао је Војну академију Сандхурст коју је завршио као осми у класи. Незадовољан платом коју је добио као официр посветио се новинарству, односно дописништву из ратних подручја. Током извештавања из Јужне Африке о рату који су Британци водили против Бур, холандских досељеника, Черчил је заробљен. Херојско бекство из заробљеништва учинило га је националним херојем и омогућило да буде изабран за посланика у Британском парламенту.

Тако је почела блистава политичка каријера која ће трајати све до његове смрти 1965. године, а током које ће између осталог обављати у Великој Британији функције - народног посланика, министра морнарице, министра наоружања, министра финансија. Ипак, највећу славу на историјско-политичкој позорници стекао је на месту председника британске владе током ратног периода 1940-1945.г. На овој позицији наследио је Невила Чемберлена и обећавши, у свом говору, британском народу „крв, зној и сузе“ довео Британију, која је била у незавидној ситуацији, до ратног тријумфа. Ипак, на првим послератним изборима Черчил је претрпео тежак пораз од кандидата Лабуристичке партије Клемент Атлија.

Неки историчари сматрају да је став британског народа био да политичар који тако добро води државу у рату неће моћи да је исто

тако добро води и у миру. Други, пак, тврде да су поражавајући резултати на изборима последица не негативног става према Черчиловој личности, већ лоших резултата владавине Конзервативне партије остварених тридесетих година двадесетог века.

У послератним годинама Черчил је био неуморни вођа опозиције. У том периоду је настала његова чувена кованица „иза гвоздене завесе“ којом је означио део Европе који се нашао у совјетској сфери утицаја.

После победе на општим изборима 1951. године поново је постао премијер. Била је то влада у којој ће остати све до своје оставке 1955. године. Свестан свог лоше физичког и менталног стања, Черчил се повукао са места премијера 1955. године. На том месту заменио га је Ентони Идн.

„Дипломата је човек који два пута размисли пре него што не каже ништа.“

В.Черчил

Черчилова главна особина као политичара била је неисцрпна енергија и способност да инспирише људе без обзира колико ситуација изгледала безнадежно. Извор инспирације сарадницима био је његов лични карактер и мотиваторске речи за које је један политички противник рекао да вреде више од хиљада пушака и хиљадугодишњих говора. Черчил је увек показивао истрајност, одлучност, оптимистичност. Његови савременици истичу да је Черчила као политичара красила и невероватна смиреност и у најкомпликованијим ситуацијама, као и изузетан таленат за стратегију, како у политичким, тако у војним аспектима.

Черчил се прославио и својим списатељским радом. Написао је 43 дела од којих се нека сврставају у књижевна, а нека у историјска. За стваралачки рад добио је Нобелову награду за књижевност 1953. године. Пензионерске дане проводио је у Чартвелу и на југу Француске. Черчил је доживео 15. јануара 1965. године мождани удар који је оставио тешке последице. Преминуо је девет дана касније 24. јануара 1965. године тачно 70 година од дана смрти његовог оца. Његов потреб био је највеће окупљање државних представника из преко 100 земаља, председника држава и чланова краљевских породица.

Лука Мартиновић 7/1

ЗАНИМЉИВОСТИ ИЗ ИСТОРИЈЕ

- Дужина полица Конгресне библиотеке у Вашингтону, највеће на свету, у коју се дневно слије око 1000 наслова, износи 800 километара.
- Једина жена у историји удата и за француског и за енглеског краља звала се Елеонора Аквитанска (1122–1204). Њени мужеви су били Луј VII (1120–1180) и Хенри II (1133–1189).
- Британској краљици Викторији (1819–1901) часове певања држао је познати немачки композитор Феликс Менделсон (1809–1847).
- Санкт Петербург није добио име по свом оснивачу цару Петру Великом, него по апостолу Петру. Прва црква изграђена на ушћу Неве у Фински залив посвећена је управо апостолима Петру и Павлу.
- Први сладолед прављен од смрзнутог млека могао је да се купи у Пекингу још у 13. веку када је тамо боравио Марко Поло.
- Прву новинарску школу на свету основао је 1903. године Џозеф Пулицер (1847–1911) амерички новинар мађарског порекла.
- Најстарији музеј који је и данас отворен је Ашмолеан

у Оксфорду, основан 1683. године.

- Ајфелов торањ, дело Гистава Ајфела, постављен је као привремена конструкција поводом Светске изложбе 1889. године.

- Сваки јапански цар има владарско име уместо свог правог имена добијеног на рођењу.
- Шах је у Русију где се помиње 820. године стигао Волгом са Истока. Отуда у руском језику персијски називи фигура „ферз“ (краљица) и „слон“ (топ).
- Током једне побуне у Индији припадници британске колонијалне власти размењивали су тајне поруке писане помоћу течности справљене од лимуновог сока и млека.
- У 18. веку књиге које су сматране увредљивим понекад су кажњаване бичевањем.
- Мојсије, Аристотел, Исак Њутн и Чарлс Дарвин су муџали.
- Чај је у Европу први пут донела холандска Источноиндијска компанија око 1610. године.
- Најмлађи папа имао је 11 година.
- Први пољопривредни зборник написали су Сумери око 1700. године пре наше ере.
- У италијанском граду Понтедасију постоји Историјски музеј шпата.

Софија Ковачевић, Мина Ђокић 5/2

МАНАСТИР СТУДЕНИЦА

Манастир Студеница је један од највећих и најбогатијих манастира Српске православне цркве. Налази се 39 km од Краљева, а основао га је Стефан Немања 1190. године.

Утврђени зидови манастира окружују четири цркве: Богородичну цркву и Краљеву цркву, цркву Никољачу (цркву светог Николе) и још једну цркву, очувану у темељима. Манастир је познат по својој колекцији фресака из 13. и 14. века.

Манастир Студеница је посвећен Успењу Пресвете Богородице. Стефан Немања је препустио престо свом сину Стефану Првовенчаном када се повукао у своју задужбину. Кад је касније отишао у манастир Хиландар, Стефан Првовенчани се бринуо о Студеници. Тамо је Немања примио монашки постриг и име Симеон. Свети Симеон се упокојио у Хиландару 1199.г. Немањин трећи син Сава Немањић је, након што је помирио своју браћу Стефана и Вукана, пренео мошти Светог Симеона у Студеницу где су и дан-данас. Под Савиним старатељством, Студеница је постала политички, културни и духовни центар средњовековне Србије. Богородичина црква је једнобродна црква с куполом. Црква је саграђена 1314.г., у облику сажетог крста с октогоналном куполом.

Денис Мирковић и Пеђа Окић 7/1

Град Ниш

Као један од најстаријих градова на Балкану, па и у Европи, Ниш се простире у Нишавској котлини, окружен реком Нишавом. На основу археолошких ископавања утврђено је да су ове области први пут насељене за време периода средњег палеолита (100.000-30.000 год. п.н.е.). Најзначајнији период у развоју ове области је за време Римљана. Они су освојили овај град за време Дарданијских ратова у 1. веку п.н.е. У време Римског царства град носи име Наис (Naissus). Римљани су владали Нишом до 480. године када је град био уништен од стране Хуна. Цар Јустинијан I је обновио Наис, саградио 32 нова утврђења и обновио седам утврђења. Много пута је био војна база за велике европске силе, све док није пао у руке Турака. Ниш је сведок многих битака, немилосрдних убијања и тортуре Срба. Једна од најзначајнијих битака била је битка на Чегру у којој јој војвода Стеван Синђелић дигао и себе и своју војску у ваздух. Након ове битке саграђена је Ћеле-кула која и дан-данас стоји и прича причу о пропасти наше војске тог кобног дана.

Осим што има невероватну историју, Ниш обилује многим музејима, позориштима и излетиштима. Једна од многих ствари коју не смете пропустити су Медијана - царски град императора Константина и Народни музеј града Ниша. Ако сте ипак заинтересовани за ноћни провод, велики избор кафића у Улици слободе ће вас одушевити. Све у свему Ниш један од градова Србије који морате посетити.

Александар Радуловић 8/2

град Ниш и Ћеле кула

Нил – река која живот значи

Река Нил у Африци је једна од две највеће реке на Земљи. Нил се сматра најдужом реком на свету. Постоје две велике гране Нила: Бели Нил, од екваторијалне источне Африке, и Плави Нил, из Етиопије. Викторијино језеро у Уганди се сматра извором Нила, мада и само језеро има реке које га напајају. Најдаља река која чини Нил је Рувиронза, река у Бурундију, која је горња грана реке Катера. Катер тече 690 km пре него што се улије у Викторијино језеро.

Када напусти Викторијино језеро, река је позната као Викторијин Нил. Тече даље приближно 500 km кроз Језеро Кјога, док не стигне до Албертовог језера. Кад напусти Језеро Алберт, река је позната као Албертов Нил. Затим тече кроз Судан, где постаје познат као Горски Нил. На ушћу Горског Нила и Бар ел Газала, река постаје позната као Бар ал Абјад, или Бели Нил, због глине која се раствара у води. Одатле, река тече у Картум. Нил се потом улива у вештачко Насерово језеро, начињено иза Асуанске бране.

На ушћу Нила у Средоземно море се формира делта Нила. Наносе из Нила струје вуку даље на исток и ови наноси поспешују риболовне индустрије источног Медитерана, или је то барем био случај до изградње асуанске бране. Долина реке Нил је најплоднија, иако је окружена пустињом. Иако већина Египћана још живи у долини Нила, изградња асуанске бране, која производи струју, прекинула је летње поплаве и њихово обнављање плодности земљишта. И данас Нил храни већину становника Египта, који се, иначе, налази у негостољубивој Сахари. Река се

изливала сваког лета, чинећи околна поља врло плодним. Северно од Асуана, Нил је позната туристичка дестинација, са крстарицама и традиционалним дрвеним бродовима, фелучама. Осим тога, бројни „плутајући хотели“ – крстарице угошћавају туристе. Било је могуће пловити овим бродовима све од Каира до Асуана, али је најсевернији део из сигурносних разлога затворен већ више година.

Делта Нила је најпознатија речна делта на свету. Она је дала име овом географском појму, јер је својим тругаоним обликом слична грчком слову делта. У овој најплоднијој регији северне Африке живи 76 милиона становника. Највећи градови у делти Нила су Каиро са 15 милиона становника и Александрија са четири милиона становника. Други велики градови су: Шубра ел Кејма, Порт Саид, Ел Махала ел Кубра, Ел Мансура и Танта. Од изградње Асуанске бране Нил више не носи речне наносе па се у делти Нила данас користе велике количине вештачких ђубрива.

Софија Шашић 6/1

Има нас седам милијарди

Попис становништва је прикупљање информација о становништву које спороводи једна држава како би утврдила колико становника има у њој. Већина држава ради попис становништва сваке десете године, али ненасељене државе као Канада, раде попис становништва сваке пете године јер се код ненасељених држава често мења број становника. Највише људи живи у градовима који се налазе у северном умереном топлотном појасу који су до 200km удаљени од мора и који се налазе до 500m надморске висине.

Међу континентима, Азија и Европа имају највећу густину насељености, Аустралија је најређе насељени континент, а на Антартику нема стално насељеног становништва. На Земљи је 2007. године живело 6,6 милијарди становника. Седмомилијардита становника планете рођена је 31. октобра 2011. године на Филипинима и зове се Даника Меј Камачо. У Србији је рађен попис становништва током октобра ове године, а на последњем попису у Србији је регистровано 7.498.001 становника (без Косова и Метохије). Да би број становника порастао потребно је да свака породица има бар по троје деце. Број становника ће расти, али ће у далекој будућности кренути да опада због недостатка хране.

Елла Крмпотић 6/1

ЗАНИМЉИВОСТИ

- Река Мисисипи -
Ко каже да не може!

Земљотрес 16.12.1811. године узроковао је да делови реке Мисисипи теку уназад.

- Антарктик -

И пингвинима је било топло!
Најтоплија температура на Антартику била је
-16 степени Целзијуса.

- Менхетн -

А шта би било са преосталих 1.537.180 становника?
Ако би Менхетн имао исту густину насељености као Аљаска, тамо би живело само 15 становника.

Дуња Диздаревић 7/1

ПЕРА КОЈОТ И ПТИЦА ТРКАЧИЦА

Птица Тркачица је од своје куће удаљена 20 корака. Којот је од птице удаљен 5 скокова. Док Којот скочи једанпут, Птица направи три корака, али је један Којотов скок 10 пута већи од корака Птице Тркачице. Да ли ће Пера Којот коначно ухватити Птицу Тркачицу?

Решење: Којот треба да скочи 7 пута да би стигао до куће, а птица за то време начини $7 \cdot 3 = 21$ корак. Дакле, Птица Тркачица ће умаћи Пери Којоту за један корак.

Судоку

Циљ игре је испунити сва поља бројевима од 1 до 9, с тим да свака колона, ред и целина (3×3) морају садржати све бројеве од 1 до 9 који се не смеју понављати.

		8	6		5		9	2
9						3	6	5
	1				2	4		
	6				7	9		
		2	1	8	3			
5			9	2		8		7
1	3	7	2					9
				1			3	
4	5	6	7					1

Михаило Петровић Алас

Михаило Петровић Алас (1868-1943), математичар, професор Београдског универзитета, академик Српске краљевске академије и алас.

Рођен је 24. априла 1868. године у Београду, на Савској падини, недалеко од Конака кнегиње Љубице, као прво дете оца Никодима, професора Богословије, и мајке Милице (рођене Лазаревић).

Завршио је Прву београдску гимназију, а затим и Природно-математички одсек Филозофског факултета у Београду. После тога одлази у Париз ради даљег школовања. На Сорбони је дипломирао математичке науке 1891. године, а физичке науке 1893. године. Као најбољи студент своје генерације присуствује пријему код председника Француске републике 1893, г. а исто тако и 1894. године. Радио је на припреми доктората и 1894. године је одбранио докторску дисертацију на Сорбони. То је допринело да 1894. године постане професор за математичку групу предмета на Великој школи у Београду. Алас је у то време један од највећих стручњака у свету за диференцијалне једначине. Предавао је многим генерацијама студената, све до одласка у пензију 1938. године. Године 1897. је постао дописни члан Српске краљевске академије и дописни члан Југословенске академије знаности

и умјетности у Загребу. Редовни члан Српске краљевске академије постаје 1899. године, када је имао 31 годину.

Бавио се рибарством, отуда и његов надимак Алас. Још 1882.г. постаје рибарски шегрт, 1888.г. рибарски калфа, а 1895.г. полаже испит за рибарског мајстора. Учествовао је доношењу првог Закона о слатководном риболову на језерима и рекама Србије 1898. године. На међународној изложби у Торину 1911.г. добија златну медаљу за изложене експонате из рибарства. Рекордан улов је имао 1912. када је уловио сома од 120 кг.

Свирао је виолину, 1896.г. оснива свирачко друштво под називом „Суз“.

Конструисао је хидроинтегратор и са њиме освојио златну медаљу на Светској изложби у Паризу 1900. године.

Када је 1905. године Велика школа прерасла у Београдски универзитет, међу првих осам редовних професора који су даље бирали цео наставни кадар, био је и Мика Алас.

Објавио је велики број проналазака, научних радова, уџбеника и путописа са својих поморских путовања. Добио је велики број награда и признања и био је члан неколико иностраних академија наука (Праг, Букурешт, Варшава, Краков) и научних друштава. После смрти Јована Цвијића 1927.г. академици су га предложили за председника Академије, али власти нису прихватиле овај предлог. Разлог је вероватно био тај што је Михаило Петровић Алас био близак пријатељ принца Ђорђа Карађорђевића, краљевог брата, који је 1925.г. ухапшен и налазио се у кућном притвору. Године 1931.г. академици су га једногласно предложили за председника Академије, али власти поново нису прихватиле предлог.

Године 1939. постао је почасни доктор Београдског универзитета. Исте године награђен је орденом Светог Саве првог реда.

По свом научном раду и резултатима Михаило Петровић Алас спада у највеће српске математичаре, једини математичар међу 100 најзнаменитијих Срба. Његова заслуга је посебно велика што је био оснивач београдске математичке школе, из које проистекао велики број ученика који су наставили његово дело. Све докторске дисертације из математике

одбрањене на Београдском универзитету од 1912.г. до Другог светског рата, биле су под његовим менторством.

Био је учесник Балканских ратова и Првог светског рата као официр и после рата је био резервни официр.

Бавио се криптографијом, његови шифарски системи су дуго година коришћени у војсци, све до Другог светског рата. Године 1941. он је поново позван у рат као резервни официр, Немци су га заробили, али су га после неког времена пустили због болести.

Професор Михаило Петровић умро је 8. јуна 1943. у свом дому на Косанчићевом венцу у Београду.

Још 22. октобра 1894. краљ Александар II, својим указом, поставио је Михаила Петровића, државног питомца, за професора математике на Великој школи. Михаило Петровић био је пасионирани путник, пропутавао је кроз све европске земље и упознао њихове главне градове, а обишао је и северни и јужни пол. Писао је и путописе, а написао је и „Роман јегуље“. Објавио је и књигу „Бердапски риболови у прошлости и садашњости“.

Михаило Петровић добио је надимак Алас због своје страсти према рибарству. Био је не само љубитељ, него и добар познавалац рибарства, па је у том својству учествовао у преговорима за закључење конвенције о риболову са Румунијом, као и у преговорима о заштити риболова на Сави, Дунаву и Дрини са Аустро-Угарском. Био је једна од најпопуларнијих личности старог Београда, познат као Мика Алас.

Дело Михаила Петровића добило је своју потврду у Србији и тако што се свршеним ученицима основних и средњих школа, који су се нарочито истакли као добри математичари, додељује тзв. Аласова диплома.

За радознале... два задатка Михаила Петровића

1) Да ли се кроз кружни отвор пречника 15mm може провући метални новчић пречника 20 mm?

(Упутство: направити модел од папира)

2) Разложити пет датих подударних квадрата тако да се од насталих делова може сложити нов квадрат.

Решење: Пет квадрата као на слици изделити и пресложити у велики квадрат.

Ела Крмпотић 6/1

МНОЖЕЊЕ БРОЈЕВА ВЕЋИХ ОД 5 ПОМОЋУ ПРСТИЈУ

ПОКАЖИМО НА ПРСТЕ БРОЈ КОЈИ ЖЕЛИМО МНОЖИТИ: ПЕТ ПАМТИМО, ЗА ОСТАТАК ПОДИЖЕМО ПРСТ.

НА ПРИМЕР:

БРОЈ 6

БРОЈ 8

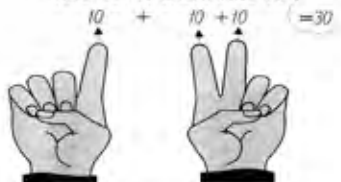
БРОЈ 9

ЗНАЧИ, КАДА МНОЖИМО 6×7 ПОКАЗУЈЕМО:

ПРСТЕ КОЈИ СУ ПОДИГНУТИ РАЧУНАМО КАО 10 И САБИРАМО ИХ.

ПРСТЕ КОЈИ НИСУ ПОДИГНУТИ МНОЖИМО.

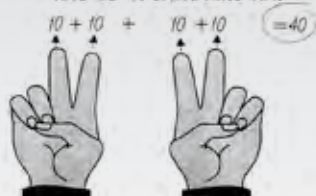
ДОБИЈЕНЕ РЕЗУЛТАТЕ САБИРАМО:

$$30 + 12 = 42$$

$7 \times 7 =$

ПРСТЕ КОЈИ СУ ПОДИГНУТИ РАЧУНАМО
КАО 10 И САБИРАМО ИХ.

ПРСТЕ КОЈИ НИСУ ПОДИГНУТИ МНОЖИМО.

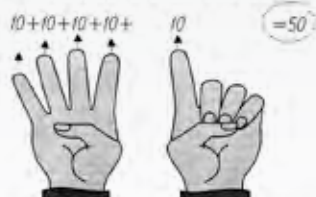

ДОБИЈЕНЕ РЕЗУЛТАТЕ САБИРАМО:

$40 + 9 = 49$

$9 \times 6 =$

ПРСТЕ КОЈИ СУ ПОДИГНУТИ РАЧУНАМО
КАО 10 И САБИРАМО ИХ.

ПРСТЕ КОЈИ НИСУ ПОДИГНУТИ МНОЖИМО.

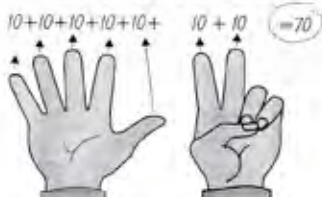

ДОБИЈЕНЕ РЕЗУЛТАТЕ САБИРАМО:

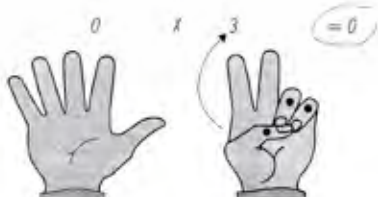
$50 + 4 = 54$

$10 \times 7 =$

ПРСТЕ КОЈИ СУ ПОДИГНУТИ РАЧУНАМО
КАО 10 И САБИРАМО ИХ.

ПРСТЕ КОЈИ НИСУ ПОДИГНУТИ МНОЖИМО.

ДОБИЈЕНЕ РЕЗУЛТАТЕ САБИРАМО:

$70 + 0 = 70$

Да ли сте знали...

Речи временом мењају своја значења.

Ако узмемо неке најобичније именице као милиција, намера, ситница, можемо то да уочимо.

Ако упоредимо данашња значање ових речи са значењима које је Вук написао у „Српском рјечнику“ приметиће се велике разлике. За Вука реч милиција била је само војна граница, тј. аустријска Војна граница. Реч намера је у Вуково време била „сусрет“ или „случај“, а реч ситница – „шумска трешња“. Данашња реч ситница значила је ситнина у Вуково време.

Летећи Холанђанин

Израз летећи Холанађанин ушао је у наш језик са стране. Потиче из средњовековне легенде о морнару који упорно покушава да по силној бури обиђе рт који му стоји на путу. Пошто му не успева, он вечито лута морским таласима без наде да ће се зауставити. Овај израз прихваћен у готово свим европским језицима са општим значењем: „онај који лута светом без постизања циља“, „вечита луталица“.

ЈЕЗИЧКИ САВЕТНИК

До гласовне промене сибиларизације не долази код имена која се завршавају на -ка или -га, у дативу и локативу јединице:

Правилно је рећи Ленки, Бранки, Данки, а неправилно је рећи Ленци, Бранци, Данци.

Правилно је рећи Олги, а неправилно је рећи Олзи.

Такође има одступања од сибиларизације у неким заједничким именицама у дативу и локативу множине.

правилно	неправилно
тачка	тачки
лиги	лизи
псиhi	псици

Често се грешу у употреби глаголског прилога садашњег.

правилно	неправилно
предајући	предавајући
сазнајући	сознавајући
продајући	продавајући
познајући	познавајући

Правилни облици следећих глагола у трпном глаголском придеву гласе:

донети – донет или донесен

пренети – пренет или пренесен

нанети – нанет или нанесен

Дамјан Спасојевић 8/1

ЦИТАТИ ПИСАЦА

„Највећи порок је површност.“

Оскар Вајлд

„Једина врлина којом човек не може да се похвали јесте скромност. Када би се њоме похвалио, више не би био скроман.“

Франсоа Волтер

„Највећи човек увек остаје дете.“

Јохан Волфганг Гете

„Никад не слушајте оног који лоше говори о другима, а добро о вама.“

Лав Николајевич Толстој

„Јуче је један родитељ завапио на родитељском састанку: „Дајте ми добро дете, па ћете видети какав сам ја отац!“

сатирични афоризам Душка Радовића

„Треба гледати право. Јер да се хтелo гледати иза себе, добили бисмо очи на потиљку. Треба љубити земљу деце своје, а не дедова својих. Јер част неће зависити од тога одакле долазимо, него куда идемо.“

Борислав Пекић

Маја Милошевић 5/2

Агата Кристи

Агата Кристи је енглеска списатељица, једна од најпознатијих списатељица криминалистичких романа на свету. Рођена је у Торкају 1890. године. Удала се за Арчибалда Кристија и родила ћерку Розалина.

Умрла је 12. јануара 1976. године у својој кући у Волингфорд у близу Оксфорда у Енглеској у 86. години живота.

Написала је седамдесет девет књига од тога шездесет и шест криминалистичких романа. Занимљиво је да је написала шест романтичних романа под псеудонимом Мери Вестамкот.

У њеним књигама је обично главни лик домишљати детектив Херкул Поаро. Поаро се појављује у тридесет три романа и у педесет једној новели.

Госпођица Марпл се појавила у дванаест романа и она се аматерски бави детективским послом и живи у енглеском сеоцету Свети Мери Мид.

Неки од њених изузетних романа су:

„Убиство у Ориент Експресу“, „Слонови памте“, „Смрт на Нилу“,

„Црна кафа“, „Рани радови Херкула Поароа“, „Путник за Франкфурт“, „Карипска мистерија“, „Цеп пун жита“, „Десет малих црнаца“.

Њене књиге су изузетно занимљиве, другачије, поучне, са много неочекиваних обрта. Скоро сви њени романи су екранизовани.

Анђела Јовичић 7/2, Дуња Диздаревић 7/1

Леонардо да Винчи

Ренесанса је настала у 15. веку у Италији и означавала културни препород у уметности.

Један од најпознатијих представника овог периода јесте Леонардо да Винчи. Он није био само сликар, већ и архитекта, вајар, проналазач и инжењер.

Леонардо ди сер Пиетро да Винчи познат као Леонардо да Винчи рођен је у доба ренесансе 15. априла 1452. године у Винчију у Италији. Са 14 године сели се у Фиренцу где је радио као помоћник у једној радионици. Растао је са својим оцем у Фиренци. Око 1466. године је постао шегрт сликара Андреа дел Верокиа, а касније је постао независан сликар у Фиренци. У јуну 1472.г. Леонардо је завршио шегртовање код сликара Андреа дел Верокиа. Прво познато Леонардово дело је цртеж Арновалеја у мастилу - урађен 5. августа 1473.г. Леонардо и Верокио су по наруџбини нацртали слику Христовог крштења. Године 1481. било му је поверено да направи слику „Клањање три краља“, али слику није завршио јер одлази у Милано.

Леонардо је веома познат захваљујући својим сликама и мајсторском сликом као што је „Тајна вечера“ која је насликана 1498. године и „Мона Лиза“ (која је позната и као „La Gioconda“ на италијанском или „La Joconde“ на француском језику) која се налази у Лувру у Паризу и насликана је од 1503.г. до 1506.г. До данашњих дана је сачувано његових седамдесет слика, али ни једна његова скулптура.

У Фиренци је био поверен да направи велику и опсежну слику „Битка код Ангиарија“, док је његов ривал Микеланђело требало да направи слику на супротној страни зида. После разраде у небројаним скицама, он је напустио сликање из техничких разлога.

Да Винчи је целог живота цртао, правио је скице и нацрте, мастилом или оловком. Сачувано је 4 000 његових цртежа, често малих димензија. Леонардо је писао у збијеним линијама, написаним као одраз у огледалу, здесна на лево. Уз њих су цртежи биљака и шеме зупчаника и тачкова. Читаве странице посвећене су оружју, копљима, буздованима, мачевима егзотичног облика. Ту су затим, скице за прављење утврђења и схеме артиљеријског оружја, цртежи летећих машина, тенкова, опреме за роњење и других фантастичних ствари, вековима пре него што су направљене.

Умро је у Француској у граду Амбоаз у замку Кло-Лисе и у складу са његовом последњом жељом његов ковчег је пратило 60 просјака, сахрањен је у капели замка Амбоаз.

Дамјан Спасојевић 8/1

Шума и шумски екосистеми

Чланови еколошке и природњачке секције урадили су истраживање на тему Распрострањеност лишајева на стаблима хрasta на Авали и Кошутњаку. Рад су представили ученици Александар Радуловић и Милан Булајић на другом по реду Међународном фестивалу еколошког филма „Green Screen Fest“ одржаном у Сава центру од 14. до 16. новембра под слоганом „Шума и шумски екосистеми“, у складу са акцијом УН које су ову годину прогласиле годином шума.

Циљ нашег истраживања је био да се докаже претпоставка да на Авали, која је чистији екосистем у односу на Кошутњак, има више лишајева који су индикатори чисте средине, а мање оних који су индикатори загађене средине. Добили смо интересантне податке, а кога занима да види детаље доћи ће на наш јавни час о коме ћемо вас накнадно обавестити.

Наши ђаци учествовали су и ове године у едукативним радионицама посвећеним заштити животне средине које имају за циљ подстицање грађанског активизма на том пољу.

Погледали смо и документарно-игране филмове „Депонија“ и „Сива нафта“.

Милан Булајић 5/2

Да ли се знали...

... да делфини спавају са једним отвореним оком...

... да пужеви имају четири носа...

... да крокодили не разликују боје...

... да су очи ноја веће од његовог мозга...

... да су сове једине птице које препознају плаву боју...

... да мрав може да подигне 50 пута већу тежину од своје...

... да бубашваба може да преживи без главе девет дана. На крају деветог дана умреће од глади...

... да тарантула може да преживи више од две године без хране...

			Д							
К			В							
У			О	П			Т		Г	Х
Т			Б	А	Б	Б	Е		Л	Е
И	Т		О	Т	А	О	Л	М	А	Р
К	Р	В	Ч	Љ	Р	Б	Е	Е	В	М
У	И	Р	Н	И	С	И	С	Т	Е	Р
Л	Х	П	А	Ч	К	Ц	Н	И	Н	А
			Ц	А	И	А	А	Љ	Е	Ф
	И	Ч	И	Р	П		Д		Г	Р
	Н	А	М	А	У		У		А	О
	А	С	Е		Ж		П		Н	Д
		Т	Т				Љ		Г	И
			Р				А		Л	Т
			И						И	И
			Ј						Ј	
			А						Е	

УСПРАВНО

1. ЗАШТИТНИ ПОВРШИНСКИ СЛОЈ КОЈИ СТВАРА КОЖА КОД ВАЉКАСТИХ И ЧЛАНКОВИТИХ ЦРВА.
2. ЗА ЧОВЕКА НАЈОПАСНИЈИ ВАЉКАСТИ ЦРВ
3. КАКАВ ЈЕ НЕРВНИ СИСТЕМ КОД ПЉОСНАТИХ ЦРВА?
4. СИМЕТРИЈА КОД ПЉОСНАТИХ ЦРВА
5. ВРСТА ПАРАЗИТСКИХ ПЉОСНАТИХ ЦРВА.
6. ПРЕЛАЗНИ ДОМАЋИН КОД ВЕЛИКОГ МЕТИЉА
7. ЛАРВА ПЉОСНАТИХ ЦРВА
8. ИЗМЕЂУ ТЕЛЕСНОГ ЗИДА И ЦРЕВА ЧЛАНКОВИТИХ ЦРВА НАЛАЗИ СЕ _____ ИСПУЊЕНА ТЕЧНОШЋУ.
9. ВРСТА ПАРАЗИТСКИХ ПЉОСНАТИХ ЦРВА _____
10. КОД ЛЕСТВИЧАСТОГ НЕРВНОГ СИСТЕМА У ГЛАВНОМ РЕГИОНУ НАЛАЗЕ СЕ _____
11. ДВОПОЛНИ ОРГАНИЗМИ _____

ВОДОРАВНО

1. КОД ЧЛАНКОВИТИХ ЦРВА ПРВИ ПУТ СЕ ЈАВЉА ЗАТВОРЕН _____

Алекса Поповић 7/1

Зашто рециклирати?

Колико пута смо чули рециклирани папир, рециклирана пластика, носим нешто на рециклажу. Многи су се запитали: „Зашто бих рециклирао када ћу и тако то поново бацити?“ Одлучили смо се да ову школску годину посветимо темама из рециклаже.

На почетку, објаснићемо зашто је рециклажа корисна, које све материјале можемо рециклирати, како и где.

Рециклажа је корисна ствар јер:

• РЕЦИКЛАЖОМ ШТЕДИМО РЕСУРСЕ

Када употребљене материјале рециклирамо добијајући нове производе, смањујемо потребу за коришћењем природних ресурса. Сировински ресурси на планети су ограничени, ако се не будемо одговорно односили према њима човечанство ће се у будућности суочити са недостатком нафте, угља, дрвета и других материјала.

• РЕЦИКЛАЖОМ ШТЕДИМО ЕНЕРГИЈУ

Употреба рециклираних материјала у производњи штеди енергију јер је далеко већа потрошња када нове производе добијамо прерадом природних сировина, него када се израђују од рециклираних материјала. Штедна енергије је важан фактор у очувању животне средине и ублажавања глобалног загревања и последица које оно оставља на планету Земљу.

• РЕЦИКЛАЖА ПОМАЖЕ ЗАШТИТИ ЖИВОТНЕ СРЕДИНЕ

Сви процеси којима се добијају руде и сировине су потенцијално штетни за животну средину. Смањењем употребе природних сировина смањује се загађење ваздуха, воде и тла, те је рециклажа значајан фактор у очувању природне средине. Уштеда енергије доприноси смањеном емитовању гасова изазивача ефекта стаклене баште.

• РЕЦИКЛАЖА ДОПРИНОСИ СМАЊЕЊУ ДЕПОНИЈА И ДЕГРАДАЦИЈЕ ТЛА

Број људи на планети достигао је седам милијарди. Сразмерно порасту становника Земље повећава се и количина отпада који се свакодневно ствара у домаћинствима и привреди. Све је више депонија на којима се отпад одлаже, а које деградирају тло, смањују површину обрадивог земљишта и постају потенцијални извори заразе људи и животиња. Рециклажа значајно смањује количину отпада који се одлаже на депоније самим тим и њихово ширење. Истовремено рециклажа смањује емисију метана, гаса који се ствара на депонијама и који изазива ефекат стаклене баште и штетне климатске промене на Земљи.

Још неки еко-савети:

ВОЗИТИ МАЊЕ јер је то први корак према успоравању климатских промена, побољшању квалитета ваздуха и уштеди новца. Зато возите 10% мање...

ШТЕДЉИВО КОРИСТИТЕ КЛИМА УРЕЂАЈ У АУТУ. У том случају потрошњу горива можете смањити 20%.

Код стајања **ИСКЉУЧИТЕ МОТОР.**

РЕЦИКЛИРАЈТЕ ОТПАД. Рециклирањем чувате околину и штедите енергију.

У следећем броју ћемо се бавити скраћеницама и шта оне значе (МЕТ, ПЕТ и сл).

Такође, детаљно ћемо се бавити и рециклажом појединих материјала.

Неутринска загонетка

Ових дана сведоци смо нових експеримената који доводе у питање исправност Ајнштајнове теорије релативности. Наиме, италијански научници су потврдили да су поновили експеримент у коме су неутрини путовали брже од брзине светлости. Неутрини су честице веома мале масе које настају у реакцијама у језгрима честица. Њихово постојање је прво претпостављено 1931. године, а доказано 1956.г. Пошто имају врло малу масу, слабо реагују са честицама, па се оне тешко детектују. Колико се тешко детектују показује следећа чињеница. Сваког секунда кроз наше тело прође сто милијарди неутрина, док ће само два неутрина реаговати са нама (у ствари, са атомима у нашем организму) током целог нашег живота. Откриће неутрина који се крећу брже од брзине светлости доводи у питање Ајнштајнову теорију релативности, пошто по тој теорији ниједна честица то не може. То је изазвало велику реакцију осталих научника који су покушали да докажу да постоји нека грешка у њиховом прорачуну. После дугих провера, грешка није нађена, а у новом експерименту потврђени су резултати првог експеримента. Пред научницима је сада задатак да нађу теорију која одговара чињеницама. Да ли то значи крај за Ајнштајнову теорију? Не, пошто се до сада показала као веома добра, али ће се морати прилагодити новим подацима. То је задатак за наредне године. Ово је највеће откриће у физици у последње време и даје нови подстрек за нове радове и нова открића. Наредне године ће бити посебно занимљиве, пошто је ово нова „главоломка“ за физичаре. Треба наћи довољно добру теорију која ће сва досадашња открића „склопити“ у једну компактну целину.

РУСКИ ЈЕЗИК

Сергей Есенин ПЕСНЬ О СОБАКЕ

Утром в ржаном закуте,
Где златятся рогожи в ряд,
Семерых ощенила сука,
Рыжих семерых щенят.

До вечера она их ласкала,
Причесывая языком,
И струился снежок подталый
Под теплым ее животом.

А вечером, когда куры
Обсиживают шесток,
Вышел хозяин хмурый,
Семерых всех поклат в мешок.

По сугробам она бежала,
Поспевая за ним бежать...
И так долго, долго дрожала
Воды незамерзшей гладь.

А когда чуть плелась обратно,
Слизывая пот с боков,
Показался ей месяц над хатой
Одним из ее щенков.

В синюю высь звонко
Глядела она, скуля,
А месяц скользил тонкий
И скрылся за холм в полях.

И глухо, как от подачки,
Когда бросят ей камень в смех,
Покатились глаза собачьи
Золотыми звездами в снег.

Обычаи у русских

В России близкие люди при встрече обнимаются и целуются один раз или три раза. Мужчины при этом ещё и громко хлопают друг друга по спине. Мужчины пожимают друг другу руку при знакомстве и встрече, а женщины редко. Мужчина никогда не протягивает женщине руку первым, это делает женщина.

При встрече говорят: "Здравствуйте? Как дела?", а отвечают: "Хорошо" или "Нормально". У русских остался такой обычай – перед отъездом вся семья собирается вместе посидеть некоторое время.

Песма о керуши

Јутрос у кошари, где сја, шушка
низ рогоза жућкастих и крутих,
седморо је оштенила кучка,
оштенила седморо је жутих.

До у сумрак грлила их нежно
и лизала низ длаку што руди,
и сливо се млак сок неизбежно
из тих топлых материнских груди.

А увече, кад живина јури
да заузме мотке, ил прут јак,
изишо је тад домаћин тмури
и сву штенад потрпо у цак.

А она је за трагом трчала,
стизала га, као кад уходе...
и дуго је, дуго је дрхтала
незамрзла површина воде.

При повратку вукућ се по тмини
и лижући зној с бедара лених,
месец јој се над избом учини,
као једно од кучића њених.

Зурила је у свод плави, глатки,
завијала болно за својима,
а месец се котрљао танки
и скрио се за хум у пољима.

Немо, ко од милости ил среће,
кад јој баце камичак низ брег,
пале су и њене очи псеће
као златни сјај звезда у снег.

Обичаји код Руса

У Русији људи се при сусрету грле и љубе једном или три пута. Мушкарци још и тапшу један другог по рамену. Мушкарци пружају један другом руку приликом упознавања или када се сретну, а жене ретко. Мушкарац никада не пружа први руку жени, то увек чини жена.

Приликом сусрета Руси говоре: „Здравствуйте? Как дела?“ (Здраво/Добар дан? Како сте?), а одговарају: „Хорошо“ или „Нормально“ (Добро). Руси имају обичај да се пре поласка на пут цела породица окупи и заједно поседи неко време.

Милица Мирић 7/1

НЕМАЧКИ ЈЕЗИК

Der Adventskranz ist ein meist aus Tannenzweigen geflochtener Tisch- oder Hängeschmuck im Advent mit vier Kerzen, den Adventskerzen. Die Kerzen werden im Laufe der Adventszeit nacheinander entzündet: Am ersten Adventssonntag wird eine Kerze angezündet, ab dem zweiten Advent auch die zweite und so weiter.

Der Weihnachtsbaum (je nach Region auch als Christbaum oder Tannenbaum bezeichnet) ist ein Nadelbaum, der zur Weihnachtszeit in Kirchen, Wohnungen und in Ortschaften aufgestellt und mit Lichterketten, Kerzen, Glaskugeln, Engeln oder anderen Figuren geschmückt wird. Dieser Weihnachtsbrauch verbreitete sich im 19. Jahrhundert von Deutschland aus über die ganze Welt.

Der Weihnachtsmann ist eine Symbolfigur weihnachtlichen Schenkens, die in Deutschland vor allem in Nord-, Mittel- und Ostdeutschland sowie in der übrigen Welt besonders in protestantisch geprägten Regionen, wie den

Niederlanden, Skandinavien, Großbritannien, der deutschsprachigen Schweiz und den USA populär ist.

Dargestellt wird er als dicklicher und freundlicher alter Mann mit langem weißem Rauschbart, roter und mit weißem Pelz besetzter Kutte; Attribute sind sein Geschenkesack und (häufig) eine Rute. Dass diese Darstellung bereits im 19. Jahrhundert existierte, beweisen zeitgenössische Postkarten. [2] Die Coca-Cola Company nutzte ab 1931 alljährlich zur Weihnachtszeit diese Darstellung für eigene Werbekampagnen. Ob die Firma damit entscheidend zur weltweiten Verbreitung des „Weihnachtsmanns“ beitrug, ist umstritten. Eine Weihnachtskrippe ist eine Darstellung der Geburt Christi aus der Weihnachtsgeschichte oder anderer Szenen aus dem Leben Jesu Christi.

Ана Шљукић 7/2

Wie heißt das auf Deutsch?

(engl. apple) _____

(engl. bread) _____

(engl. coffe) _____

(engl. water) _____

(engl. cocoa) _____

(engl. milk) _____

(engl. muesli) _____

(engl. tea) _____

Елеонора Бакоч, Марко Миладиновић 5/1

ИТАЛИЈАНСКИ ЈЕЗИК

La cicala e la formica

La cicala, dopo aver passato tutta l'estate a cantare, si trov sprovvista di cibo. Quando giunse l'inverno and a piangere miseria dalla sua vicina formica e la preg perch le desse in prestito alcuni granelli di cibo per sopravvivere fino alla nuova stagione.

- Ti restituir il capitale con gli interessi, parola d'animale!

La formica, si sa, non presta volentieri il suo cibo e questo  il suo pi piccolo difetto.

- Che facevi nella bella stagione? - disse a colei che le chiedeva il prestito.

- Giorno e notte cantavo per chi passava, se non ti dispiace.
- Cantavi? Me ne rallegro molto. Ebbene, adesso balla.

Morale: chi nulla fa nulla ottiene

Proverbi italiani Италијанске пословице

Il buon giorno si vede dal mattino.
По јутру се дан познаје.

Una rondine non fa primavera.
Једна ласта не чини пролеће.

Quando il gatto non c' i topi ballano.
Када мачке нема, мишеви коло воде.

Peccato confessato e' mezzo perdonato.
Ко признаје, пола му се прашта.

L'abito non fa il monaco.
Одело не чини човека.

Le bugie hanno le gambe corte.
У лажи су кратке ноге.

Patti chiari amicizia lunga.
Чист рачун - дуга љубав.

Ела Крмпотић, Андреј Симикић 6/1

ФРАНЦУСКИ ЈЕЗИК

de A à Z

Civilisation

Alizée: jeune chanteuse française, née en 1984, devenue célèbre avec la chanson: Je m'appelle Lolita.

Bastille (place de la): la Bastille était une ancienne forteresse militaire, construite en 1370. Sous Richelieu, elle est devenue prison d'État. À la Révolution française, le peuple a pris la Bastille et libéré les prisonniers. C'est maintenant une place du 11e arrondissement.

Curie Marie (1867-1934) : physicienne française d'origine polonaise. Elle a découvert la radioactivité du polonium et du radium. Elle a reçu le prix Nobel de physique en 1903 et de chimie en 1911.

Depardieu Gérard: célèbre acteur français. Il a joué le rôle d'Obélix dans les films d'Astérix.

Europe : parfois appelée le vieux continent, elle s'étend sur 10 millions de km² et compte 750 millions d'habitants. Depuis 1956, différents pays d'Europe se sont unis pour créer l'Union européenne.

France: république d'Europe occidentale de 60 millions d'habitants. Divisée en 22 régions et 96 départements, ainsi que 4 départements et territoires d'outre - mer. Langue: français. Capitale: Paris. Membre de l'Union européenne.

Gérard Philipe: acteur français, grand interprète de Victor Hugo. Nom d'un collège de Paris.

Hugo Victor (1802-1885): écrivain français, auteur de recueils de poésies, de pièces de théâtre et de romans (Notre - Dame de Paris, Les Misérables).

Invalides (hôtel des), édifice parisien où ont été déposées en 1840 les cendres de Napoléon Ier.

Jeanne d'Arc: héroïne française (1412-1431) de la guerre de Cent Ans. Elle est connue pour sa victoire contre les Anglais à Orléans et pour sa mort sur le bûcher. C'est le nom d'une rue de Paris, dans le 13e arrondissement.

Kléber (Jean - Baptiste), Strasbourg 1753- le Caire 1800, général français.

Louis XIV (1638-1715, roi de 1643 à 1715): fils de Louis XIII, et surnommé le Roi- Soleil. Il fait bâtir le château de Versailles, qui devient sa résidence.

Marseille : troisième ville de France (1 350 000 habitants), région Provence- Alpes- Côte d'Azur, dans le sud de la France.

Napoléon Ier (1769-1821, empereur de 1804 à 1814 et 1815): Napoléon Bonaparte est né en Corse. En 1789, il participe à la Révolution française et devient général, puis dirige la France et se fait nommer empereur des Français en 1804. Après de nombreuses guerres, il est destitué et exilé à Sainte - Hélène.

Orléans: ville de 243.000 habitants, dans le département du Loiret, dans la région Centre, au sud de la région parisienne.

Pyrénées: chaîne de montagnes qui s'étend d'ouest en est et qui sépare la France de l'Espagne.

Québec: province canadienne francophone de 7 millions d'habitants, dont la ville principale est Montréal et la capitale Québec.

Rouen : ville de 105 470 habitants, dans le département de la Seine-Maritime sur la Seine, à 123 km au N.-O. de Paris.

Saint- Sylvestre : 31 décembre, veille du 1er janvier (jour de l'an).

Tour Eiffel: monument haut de 320 mètres réalisé pour l'Exposition universelle de Paris en 1889 par l'ingénieur Gustave Eiffel. Symbole de Paris et de la France. Dans le 7e arrondissement de Paris.

Vincennes: le bois de Vincennes est un parc public situé à l'est de Paris et touchant la ville de Vincennes, il comprend un zoo, un parc floral, un jardin topique, un hippodrome, des terrains de sport, etc.

Waterloo (bataille de) 18 juin 1815, bataille de l'Empire. Victoire décisive remportée par les Britanniques de Wellington et les Prussiens de Blücher sur Napoléon, au sud de Waterloo (Belgique). Ce désastre allait provoquer la chute de l'Empereur.

Yourcenar Marguerite (1903-1987), femme de lettres de nationalités française et américaine. Elle fut la première femme élue à l'Académie française.

Zinedine Zidane: célèbre footballeur français.

Александар Јаковљевић 7/2

Les noms des sports

badminton base-ball basket-ball football golf haltérophilie
hockey patinage randonnée ski tennis tennis de table

Pour quels sports ces équipements sont-ils utiles ? Complétez les trous par les noms des sports ci-dessus

Trouvez et chassez l'intrus

4 mots, 1 mot ne correspond pas avec les autres, vous devez le cocher

(Exemple : noir, rouge, vert et poire (3 mots sont des couleurs, 1 mot est un fruit) l'intrus est poire)

1.

- ☒ médecin
- ☒ chirurgien
- ☒ dentiste
- ☐ facteur

- 2.
- ☐ pomme
 - ☐ rose
 - ☐ banane
 - ☐ fraise

**Qui est
L'intrus ?**

- 3.
- ☐ clémentine
 - ☐ rose
 - ☐ pâquerette
 - ☐ marguerite

- 4.
- ☐ rêve
 - ☐ sommeil
 - ☐ école
 - ☐ lit

**Qui est
L'intrus ?**

- 5.
-
- ☐ vacances
 - ☐ travail
 - ☐ jeux
 - ☐ été

- 6.
- ☐ rouge
 - ☐ noir
 - ☐ vert
 - ☐ livre

- 7.
- ☐ montagne
 - ☐ lune
 - ☐ soleil
 - ☐ étoile

**Qui est
L'intrus ?**

- 8.
- ☐ avion
 - ☐ prendre
 - ☐ venir
 - ☐ dorer

9.

- ☐ soleil
- ☐ nuit
- ☐ noir
- ☐ lune

10.

☐ école

☐ poissonnerie

☐ mairie

☐ piscine

Qui est
L'intrus ?

ЕНГЛЕСКИ ЈЕЗИК

THE FLOWER STORY

Once upon a time there were two flowers. One of them wondered why all flowers look alike. The other one didn't know what to answer, so they both went to ask other flowers.

They found another flower and they both asked the same question. Sadly he didn't know either. But they were all so curious that they decided to ask other plants. All three of them.

This time they found 2 flowers. But, they didn't have a clue. They still weren't giving up. The 2 flowers admired their curiosity so they joined them.

Катарина Филиповић 8/2

This time they ran into another flower, but not just any flower. THEY FOUND THE BIGGEST FLOWER IN THE FOREST! He was different because he had an answer. He said – It matters if someone is nice, not if someone is pretty, don't judge a book by its cover and that the whole forest could be friends with you if you were friendly.

Лука Милошевић 5/1

My journey to the cellar

As I took my first step onto the dark flight of stairs, a cold shiver passed through my body. The cracking noise of every stair, gave me goose-bumps. I could smell the mixture of rotting corpses of dead mice, rats, bugs and the unknown bright-green liquid that passed through the, already covered with crust, pipes. This did not set me off my goal to inspect the "dark-realm" of the cellar of my house.

My steps became smaller and more insecure. Suddenly, the dim light that shone from the cracked light bulb disappeared; I was surrounded by a sea of darkness. My eyes felt useless as the darkness was too intense to see through, so I concentrated on the noises around me. The sound of the cold air coming in and out of my mouth and my heart pumping were the only noises I heard, until a cry broke out in the distance. My legs froze and started to shiver to the point I thought my legs were about to break. The blood in my veins burned terribly from the inside. "Who is there?" I cried desperately, but there was no answer. "Who is there?" I asked again with a firmer voice, but still no one answered. Then, a series of footsteps was heard, but it was impossible to distinguish in which direction the unknown "being" was walking. The noise of the

steps stopped in an instant. I felt a cold hand on my shoulder and the warm breath on my neck. "BOO!" said the unknown person.

I tried to scream, run, hit him or it, but my body was motionless.

"This is it," I thought.

To my surprise the light in the basement was turned on and the unknown creature behind me started laughing hysterically. I turned around and saw a wide smile on my dad's face, which made me furious. I stormed out of the basement, slamming the door so hard that the door knob felt off, preventing my dad from going out. Revenge, sweet revenge.

Александар Радловић 8/2

A view of Belgrade

Atop the highest hill of Bežanijska, the view spreads all over the city of New Belgrade. The further the eye goes, the higher the buildings rise.

Standing tall, the flat-filled towers of modern ages, topple over the smaller houses build a long, long time ago.

The fresh, chilling air is filled with the smell of freshly baked pastry, coming from a bakery right under the hill. There are always laughs and loud shouts to be heard, for the bakery stands between the local football team's stadium and a primary school. From the trees atop the hill, you can hear the undying, endless supplies of crickets, as if they were trying to raise an alarm for the outer world.

If you let your eye wander even further, you can notice the glimpse of the newly build shopping malls.

Now, if you let your sight retreat to your starting location, you should be able to see a small, Orthodox Church up north. Occasionally, the sounds of heavy, gold bells shred all the other sounds, silencing them for just a short moment.

Лука Дабовић 8/2

Some interesting facts about the English language

- No word in the English language rhymes with month.
- Dreamt is the only English word that ends in the letters -mt .
- The word set has more definitions than any other word in the English language.
- Underground is the only word in the English language that begins and ends with the letters "und."
- The longest one-syllable word in the English language is screeched.
- There are only four words in the English language which end in -dous: tremendous, horrendous, stupendous, and hazardous.
- The longest word in the English language, according to the Oxford English Dictionary, is pneumonoultramicroscopicsilicovolcanoconiosis.
- The only other word with the same amount of letters is pneumonoultramicroscopicsilicovolcanoconioses, its plural.
pneumonoultramicroscopicsilicovolcanoconioses, its plural.
- There is a seven letter word in the English language that contains ten words without rearranging any of its letters, therein: the, there, he, in, rein, her, here, ere, therein, herein.

- No words in the English language rhyme with orange, silver or purple.
- Stewardesses is the longest word that is typed with only the left hand.
- The combination ough can be pronounced in nine different ways. The following sentence contains them all: "A rough-coated, dough-faced, thoughtful ploughman strode through the streets of Scarborough; after falling into a slough, he coughed and hiccoughed."
- The verb cleave is the only English word with two synonyms which are antonyms of each other: adhere and separate.
- The only 15 letter word that can be spelled without repeating a letter is uncopyrightable.

Мила Николић 8/2

ШПАНСКИ ЈЕЗИК

Sopa de letras La Escuela

Encuentra estos 6 elementos de la escuela

Pluma : Lápiz : Borrador : Tiza : Pupitre : Carpete

W	Z	D	B	T	D	Y	D	M	H	E	V	B	E	B
B	P	U	P	I	T	R	E	C	X	I	T	M	G	B
N	U	S	U	R	Y	I	N	N	M	L	A	P	I	Z
B	N	T	I	Z	A	N	I	V	L	A	R	G	F	S
W	M	L	M	N	H	F	R	R	A	P	K	W	E	W
C	V	H	I	T	H	D	Y	U	I	I	L	L	K	I
B	A	I	Y	Y	T	R	G	T	U	Z	E	F	M	F
U	O	O	Y	Y	M	J	Y	O	V	A	F	I	P	L
R	P	A	M	D	U	T	R	E	C	R	A	Z	R	M
A	C	A	R	P	E	T	A	D	E	R	N	F	L	O
C	I	T	C	H	U	J	H	G	F	A	T	R	D	T
A	N	M	A	M	K	L	O	E	T	S	V	H	Z	K
M	U	R	O	F	L	A	V	Y	P	M	G	T	O	N
B	N	Z	A	E	K	B	O	R	R	A	D	O	R	P
Z	B	M	A	Y	C	M	W	P	O	V	K	S	A	K

Encuentra las 15 diferencias

ТРЕЋА СРЕЋА

Трећа генерација матураната је у јуну прославила завршетак наше школе.
Били су шармантни и неодољиви, паметни, духовити и несташни.
Као такве – памтићемо их!

Софија Ковачевић 5/2

директорка
Гордана
Петковић - Срзентић

разредни старешина
Бранка
Гагић

VIII1

Александра
Раденковић

Ана
Пармаковић

Антонио
Акрољано

Бранко
Вукадиновић

Дарко
Добричанин

Катарина
Ђенадић

Лена
Васић

Лука
Радивојевић

Марко
Романдић

Анђела
Ђурђевић

Маша
Ненадић

Маша
Терзић

Милош
Лазаревић

Наталија
Мићевић

Сара
Продановић

Сава
Рашковић

Стефан
Љубичић

Урош
Бошковић

Филип
Стојиљковић

Хана
Пишчевић

директорка
Гордана
Петковић-Срзентић

одељењски старешина
Петар
Огризовић

VIII2

Александар
Ерић

Александар
Маричић

Андрија
Вељковић

Божидар
Јеремић

George Nashid
Teodor

Борђе
Веленџерић

Јована
Филиповић

Лазар
Горић

Лука
Вујић

Милан
Кљајић

Милан
Перић

Милутин
Петковић

Немања
Нађ

Стефан
Зељчић

Тијана
Стојанов

Христина
Вуковић

У посети Фк „Црвена звезда“

Дана 26.10.2011.г. чланови новинарске секције наше школе су посетили Фудбалски клуб „Црвена звезда“. Програм наше посете био је разнолик – имали смо невероватну привилегију да присуствујемо тренингу једног од највећих и најпознатијих тимова у Србији и част да се фотографишемо са фудбалерима овог тима. Хајде, да ли треба да се похвалимо да је та фотографија објављена у спортским новинама „Спортички журнал“. После фотографисања смо имали прилику да обиђемо музеј овог познатог клуба, да видимо садржајно представљену историју „Црвене звезде“, све трофеје, фотографије са значајних утакмица и дресове познатих играча.

Александра Рутковић, Бојана Божинић 7/2

Храбри не спуштају главе

Наша школа је имала задовољство да угости параолимпијце 8.12.2011.г. и на тај начин је започела сарадњу са Параолимпијским комитетом Србије. Мото нашег дружења је био „Храбри не спуштају главе“. Имали смо прилику да играмо стони тенис са прослављеним спортисткињама и спортистима, да поразговарамо са њима. Руђеровцима се у спортској сали наше школе обратио и Владе Дивац, председник Олимпијског комитета Србије, и Зоран Мићевић, председник Параолимпијског комитета Србије. Било нам је жао јер нисмо имали прилике да играмо одбојку са њима јер су одбојкаши због болести били одсутни. Њихов тренер нам је представио занимљиву презентацију параолимпијским спортовима, о условима и специфичностима њиховог такмичења. Био је и филм о Драженку Митровићу, бацачу диска. Жељно очекујемо следећи сусрет са њима.

Сара Јанковић, Елла Крмпотић 6/1, Немања Лалатовић 5/1

Голф азбука

Голф асоцијација Србије покренула је програм Голф азбука који је намењен деци узраста од 6 до 18 година и има за циљ омасовљење овог спорта у нашој земљи.

То је програм првих корака у голфу, забавна игра коју је лако научити и садржи све елементе голфа у модификованој верзији. Први полазници овог програма су ученици 4/2 који су у школском балону у среду 26. октобра имали час голфа.

Петра Митровић 4/2

Јесењи крос

Атлетика, краљица спорта, завладала је Руђером. Крос је одражан 15.11.2011.г. Ученици су трчали на 800 метара.

Победници кроса 5. и 6. разреда су били Андреј Ерић и Никола Раичевић.

Било је веома напето и била је велика конкуренција.

Судија је био наш наставник физичког васпитања Иван Милосављевић.

Дарко Мартиновић 6/1, Немања Лалатовић 5/1

Такмичење у одбојци

Ученице петог разреда ОШ „Руђер Бошковић“ биле су на такмичењу у одбојци.

Такмичили су се против ОШ „Браћа Јерковић“. Иван Милосављевић, тренер наших ученица,

помогао је екипи да стекне самопоуздање, али упркос доброј игри поражене су са 2:0 у сетовима. Без обзира на то, изашле су из хале насмејаних лица.

Мина Ђокић, Сара Краљ 5/2

Спортски дан на Ади

Мама, тата, хајде да се играмо

За ученике првог разреда Кембриц програма и њихове родитеље и ове године је у нашој школи организовано спортско такмичење под називом Мама, тата, хајде да се играмо. Балон сала је претворена у игралиште где су ученици са родитељима под слоганом „Заједно до циља“ одмерили снаге у три занимљиве игре – полигон спретности, меморијско срце и лавиринт.

После доброг провода, много игре и смеха, свим учесницима у овом малом такмичењу додељене су дипломе.

Жарко Ећим 5/2, Немања Лалатовић 5/1

Светски дан заштите животиња – 4.октобар

Ученици 4/1 и 4/2 одељења са својим учитељицама Алисом и Сањом су на посебан начин обележили Дан заштите животиња. Имали смо радионицу, квиз, писали смо поруке, цртали... Сазнали смо неке нове ствари и чули невероватне, истините приче о тим малим бићима.

- Животиње су равноправни становници планете;
- Имају право на живот;
- Осећају страх, бол, патњу;
- Човек је истребио њихова станишта зарад забаве и новца.

Људи чине неправду коњима, псима, слоновима, медведима, видрама, орловима, китовима...

Поручујемо, вичемо, да нас сви чују:

- Нека животиње буду срећне и нека живе у најбољим условима!
- Помозимо угроженим и болесним и беспомоћним малим бићима!
- Помозимо луталицама!
- Организоваћемо групу руђероваца која ће да помаже животињама!

Шта су поручили и научили ученици одељењских заједница 4/1 и 4/2, као и неки други...

ТРЕБА ВОЛЕТИ ЖИВОТИЊЕ!!!

- ОПЛЕМЕНЈУЈИ СВОЈЕ ПОНАШАЊЕ

ИЗГРАЂУЈЕМО НОВ ОДНОС ПРЕМА ЖИВОТИЊАМА;

- ВЕЋИНА ЉУДИ ЈЕ БАРЕМ ЈЕДНОМ У ЖИВОТУ ВОЛЕЛА НЕКУ ЖИВОТИЊУ;

- ЖИВОТИЊЕ СУ НАША МАЛА БИЋА, НАШИ ПРИЈАТЕЉИ;

- ЖИВОТИЊЕ НЕ ВОДЕ РАТОВЕ, НЕ ЗАГАЂУЈУ ПРИРОДУ.

- ЖИВОТИЊСКЕ МАЈКЕ ПРЕДАНО БРИНУ О СВОЈИМ МЛАУНЧИЋИМА.

Трифуновић Миа 1/2

Огледни час – Орфеј и Еуридика

У библиотеци је 21.10.2011.г. одржан огледни час. Учитељица Јулијана и Милена Павловић, проф. латинског језика, желеле су да нас упознају са једним од најлепших митова античке Грчке и помало су имале зебњу како ћемо ово прихватити. Али, врло лепо смо одговарали на питање шта је мит. Полако, уз мало глуме нам је испричана ова лепа, али тужна прича. Одлично смо схватили шта је подземни свет, ко је Кербер с три главе и какав је инструмент лира. Било је питања да ли су стварно постојали Орфеј и Еуридика, да ли је постојао Хад и нека слична, на које су нам учитељица и професорка одговарале. Касније смо илустровали овај мит и договорили се да се видимо дружећи са са неком новом причом из давнина.

одељење 2/1 са својом учитељицом

Час географије у природи

Ученици шестог разреда су 27.9.2011.г. имали час географије на Ади Циганлији. Научили су многе занимљиве ствари о рекама и језерима. Било је интересанто слушати о речним мрежама, речној систему и о речним притокама. Сазнали су занимљивости о познатим рекама и језерима. Неколико ученика је посетило Аду Сафари. Овакав час је шестацима много пријао.

Марија Милић 6/1, Дарко Мартиновић 6/1, Петар Радојевић 6/2

ОГЛЕДНИ ЧАС О САОБРАЋАЈУ

Ученици 2/1 имали су огледни час Саобраћај - појам врсте и безбедност у оквиру предмета свет око нас. Баци су кроз различите активности: рад у паровима, рад у групи, извештавање, игра, самостално долазили до нових сазнања. Учење се одвијало кроз различите задатке, забавне активности, игре које мотивишу, подстичу и одговарају дечјим интересовањима.

Софија Шаших, Марија Милић 6/1

КЊИЖЕВНО ПОПОДНЕ

„Дете треба да посматраш,
ал' му немој на пут стати,
што га пре човеком сматраш –
пре ће човек и постати.“

Понесени овим стиховима ученици првог и другог разреда провели су 28.11.2011.г. предивно књижевно поподне дружећи се са великим

српским песником Љубивојем Ршумовићем који је, представљајући се књигом „Ма шта ми рече“, открио лепоте читања и писања књига.

Анђела Алимпић, Софија Шћепановић 5/2

„Књига је чудо! С њом другујући стигнеш где
желиш, а седиш код куће.“

Понесени овим реченицама одељење 3/2 организовало је 18.11.2011. г. књижевно поподне. Представили су прочитане књиге и препоручили их својим другарима.

Баш је било занимљиво!!! Седели смо у својој учioniци, али ипак смо слушајући, путовали са ликовима из прича.

Алена Немец 3/2

Како да научиш да учиш

У оквиру програма Како да научиш да учиш, психолог и педагог школе су током ове недеље са ученицима 5. разреда започели предавања и радионице.

Ученици су на овај начин упознати са важним процесима који се одвијају у нашем мозгу током учења и који могу позитивно да утичу на исход учења или да нас ометају и на тај начин учење учине много тежим, него што оно заиста јесте.

Ученици су добили практичне савете о успешном учењу, почевши од адекватног коришћења часова и ВРЧ-ева, преко правилне употребе записа са табле и садржаја уџбеника, начина коришћења додатне литературе, важности добре организације приликом учења и доброг распореда активности, начина стварања добрих услова за учење и неопходности формирања радне навике.

У оквиру ових активности ученици су добили и шаљиву брошуру на тему учења, а у наредном периоду планиран је даљи рад на техникама учења.

Дамјан Спасојевић 8/1

Уна Илић 6/2

НЕДЕЉА ЗДРАВЕ ХРАНЕ

Поводом 16. октобра Светског дана здраве хране у периоду од 17. до 21. 10. 2011.г. на часовима здравственог васпитања обележена је недеља здраве хране.

Учитељица Љиљана Тодоровић је организовала радионице на којима су ученици од I до IV разреда радом у групи правили плакате везане за здраву исхрану (тањир са различитом храном, пирамиду исхране и јеловник ресторана здраве хране).

Њихов рад је пропраћен и адекватним послужењем. Све то са циљем да се здраво хранимо!

Милан Мрдељић, Марко Страхиновић 5/2

Дани европске културне баштине

Дани европске баштине је туристичко-културна манифестација која се одржава сваке године у септембру месецу у четрдесетак земаља Европе. Циљ овог међународног пројекта је да се представи разноликост култура, традиција и обичаја европских народа и тиме допринесе међусобном упознавању и зближавању житеља Старог континента.

Ученици и наставници наше школе већ неколико година учествују у реализацији тог циља тако што свако одељење 1-4 разреда има задатак да представи по једну европску земљу. У програму који су припремили могли су се чути одломци познатих дела, рецитације и песме на многим светским језицима, док су се на штандовима помињаних језика презентовали познати национални симболи и различита јела карактеристична за ова говорна подручја.

Ученици од 5. до 8. разреда Основне школе „Руђер Бошковић“ обележили су Дане културне европске баштине 29.9.2011.г. Представљене су култура, историја, уметност Србије, Италије, Русије, Француске, Аустрије, Немачке, Велике Британије.

Наши ученици су сваку државу представили на веома упечатљив начин - неким специфичним детаљима, истакнутим људима тих земаља из различитих области и изврсном храном...

Инес Петковић, Ана Шљукић и Анђела Јовичић 7/2

Експериментисање

На часовима природњачке секције сваке среде изводимо разне експерименте о течностима, инерцији тела, Земљиној тежи, кретању. Посебно нам је било занимљиво када смо испитивали аеродинамички парадокс јер је то било нешто ново за нас.

Андрија Ћурчић, Андрија Штулић, Стефан Поповић 2/2

Приредба у биоскопу „Рода“

У суботу, 26. новембра 2011. године одржана је приредба „Хуманост на делу у дечијем оделу“ у биоскопу Рода.

Инспирацију за овогодишње дружење, ученици и њихови учитељи и наставници пронашли су у љубави, другарству и Војводини.

Ученици су извели програм са намером да прикупе новац за децу без родитељске бриге. Руђеровци су одлично извели приредбу и задовољили огроман аплауз публике. Изведене су тачке соло певања, играња, рецитовања, глуме и хора. У тачки соло певања дивно је отпевана песма Кристине Агилере „Beautiful“. Хор четвртог разреда је био подршка одличне фолклорне групе која је изводила игре из Срема. Видели смо мале другаче који су драматизовали песму Ђорђа Балашевића „Ал се некад добро јело баш“. Публика је била задивљена игром „Циганског плеса“, који су нам показали ученици првог разреда. Одушевљење је било изразито и приликом гледања драмске секције у извођењу тачке „Наша деца“. После приредбе је и одржана продајна изложба ученичких радова. Сва прикупљена средства иду у добротворне сврхе деци у Дом „Дрнка Павловић“ који је део Центра за заштиту одојчади, деце и омладине.

Сара Краљ, Софија Шћепановић, Анастасија Копривица 5/2

Пријем првака

Свечани пријем ученика у први разред, за школску 2011/2012. годину, одржан је 31. августа у школском дворишту уз пригодан програм.

Ђаци прваци сећају се тог дана:

Теодора – Мало сам се плашила, а онда сам видела другу децу и било ми је лепо.

Елена – Ја се нисам плашила, баш сам била весела.

Леа – Мени се много свидела приредба и школа ми је изгледала лепо и сви су били лепо.

Исаија – Ја се сећам наставника који су се представљали.

Бојана – После су прочитали наша имена и сликали смо се.

Хелена – Мени је било најлепше када смо стали у возић и отишли у учионицу.

Богдан – Ја се сећам да нас је учитељица послужила чоколадама.

Михаило – Прво смо тражили своје име на табли, а онда смо се послужили.

Никола – У учионици је било много слика и писало је да је учионица играоница. То ми се свидело.

Марија – Ја сам онда помислила да је наша учионица најлепша. И сада то мислим.

ученици 1/1

Анкета

Ученици 8/2 радили су анкету на тему коришћења рачунара и интернета. Испитали смо ученике од петог до осмог разреда и ево шта смо сазнали.

Најчешће посећујемо сајтове YouTube, Facebook и Google. Недовољно користимо енциклопедије као што је Wikipedia.

Еко арт

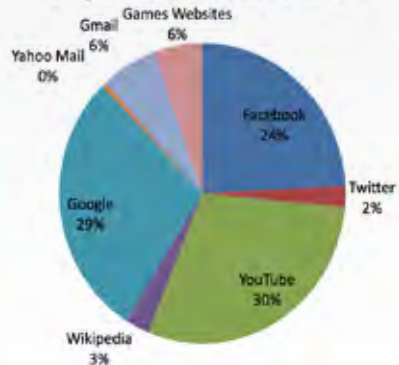
У савременом свету једно од најважнијих питања је проблем заштите животне средине. ЕУ се труди да рециклира чак 50% отпада.

Своју еколошку свест су исказали и руђеровци. Наши ученици су имали Еко арт пројекат 26.10.2011.г. Задатак је био да задва сата направе фигуре од материјала који се рециклирају. Ученици су били изузетно маштовити и креативни уз малу помоћ разредних старешина. У жирију су били психолог, педагог и директорка. Прво место је заузела балерина коју је направило одељење 7/1. За њима следе фигуре одељења 6/2 и 8/1.

Анђела Јовичић 7/2, Дуња Диздаревић 7/1

Странице на интернету које најчешће користимо

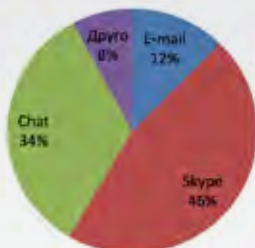
Да ли сте знали да...

Wikipedia постоји на 260 језика. Свако може ажурирати чланак у овој енциклопедији. Када је време кишно и хладно више се чланака дода. Зато холандска верзија ове енциклопедије има знатно више информација од шпанске. У просеку годишње се дода 684 милиона нових страница. Већина ученика за рачунаром проведе више од једног часа дневно. Највише користимо сервисе компаније Google – Gmail за електронску пошту и Google Chrome за претраживање интернета.

За комуникацију са другарима 92% испитаних ученика користи електронску пошту, познато четовање и програм Skype. Да ли смо заборавили на телефонирање?

За комуникацију са другарима најчешће користимо

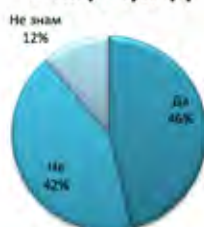

Будући да веома често у комуникацији користимо стране речи и скраћенице, питали смо ученике како би превели на српски језик неке од њих. Ево неких занимљивих одговора:

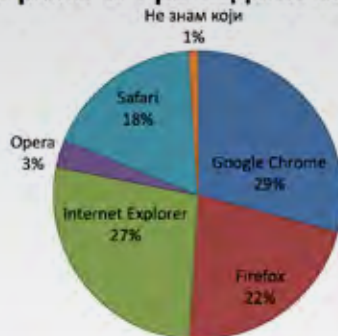
Lol – шта, шала, хахаха
 роке – забости, подцетити неког
 kk – плач, чекај, која крава
 plz – скочити од среће, плиз
 share – желе
 post – поустовати

Да ли си икада добио вирус на свом рачунару

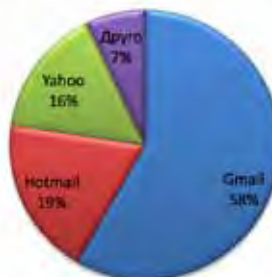
Програми за прегледање страница

Колико часова дневно проводиш за рачунаром

Сервис електронске поште

КАД БИХ ИМАЛА ЧАРОБНУ МОЋ

Кренула сам у школу, али нисам баш била срећна због тога. Имали смо тест из географије, а нисам довољно учила. Помислила сам: „Шта да радим, добићу слабију оцену! Када бих имала моћ да сви ђаци у одељењу добију четири или још боље пет, сви би били срећни или радосни“.

Дошло је време за тест. Сви су се уплашили да не добију лоше оцене! Наставница нам је дала тестове, пожелела сам да сва питања знам и добијем одличну оцену. Сутрадан на часу географије наставница је читала оцене са теста. Сви су били одушевљени оценама, као и ја. Када сам се вратила кући, рекла сам родитељима оцену и били су задовољни. Била сам веома уморна, па сам легла рано да спавам. Имала сам врло чудан сан и ујутру, када сам се пробудила, тај сан се остварио, тај занимљив сан од синоћ. Исти случај је био и другог дана. Схватила сам да имам моћ да када нешто желим или сањам да се то оствари. Нико ме то нисам рекла јер би ме исмејавали и ругали би ми се, али сам знала да када нешто веома много и силно желим да ми се то и догоди. То је остала моја мала тајна коју баш нико не зна.

Веома сам срећна зато што имам моћи и што сам посебна.

Сара Краљ 5/2

Јана Петровић 4/2

Итана Филиповић 8/2

Јесен корача мојим градом

Сунце брже залази, дрвеће полако пушта своју лепоту, облаци се фарбају у сиво, град почиње да тамни, а јесен се све шири.

Лето се извикло својим нежним корацима, а птице за њим. Када одеш на пијаци, наиђеш на боје драгог камења, на боје јесени. Деца се играју лишћем. Киша пада брзо и снажно, као да возиш формулу.

Док седим у клупи и гледам кроз прозор, помислим како ови дани никада неће отићи са мог прага. Сунце као да се плаши да пусти своје топле зраке. Јесен оре лето.

Ипак, јесен има дивних особина које испољава у мом граду: краси га јесењим ружама, разнобојним хризантемама, Дунав се цакли на јесењм, зубатом сунцу.

Одељење 3/1

Мој брат

Мој брат се зове Огњен. Он ће ускоро напунити три месеца. Има плаве очи и браон косу.

Мој брат воли да спава и да једе. Он једе пет пута дневно, јер је мали и мало је буцмаст. Игра се звечкама. Добра је беба, плаче само када је гладан или када га нешто боли. Обожава да се шета у колицима и да лежи у љулашци. Често се смеје и гуче, покушава нешто да каже, али још не зна да прича. Мој брат је веома слadak и ја га много волим. Приметио сам да он воли када га мазим и када му нешто причам.

Када дођем из школе, увек прво њега пољубим или помазим. Једва чекам да још мало порасте, па да се заједно играмо.

Ђорђе Величковић 3/2

Мој брат

Мој брат се зове Јован. Понекад помислим да би му име Чигра боље пристајало. Питате се зашто? Тај вам враголан уопште не стаје, по цели дан

јури за лоптом. Мислим да ће једног дана бити изванредан фудбалер. Волим да проводим време са њим. Играмо се у дворишту или по кући, правимо вратоломије од којих се мојој мами „диже коса на глави“. Умем ја и да се наљутим на њега, али ме љутња брзо прође када ме погледају његова два весела ока. Након тога весело упловимо у наше авантуре. Још када нам се придружи Софија, наша сестра од тетке, игри и смеху нема краја. Када му нешто није јасно, замоли ме да му објасним. Тада ме пажљиво слуша, а ја се осећам као права старија сестра. Мој брат је мој разлог за срећу и чини моје детињство још лепшим.

Викторија Ристић 3/2

Септембар

Прошли су летњи дани
И дошао септембар рани.
Падају капице кише
И свежи септембар мирише.
Кестени свежи падају
И жирови владају.
Жуто лишће није зелено,
Али је занесено.

Теа Николић 3/2

Петар Поповић 3/1

Септембар

Небо је пуно кише
Због септембра који стиже.
Лишће се њише
И јесење мирише.
Кестење пада тек сада.
На клупи пише
„Брзо стижу магле и кише“.

Алена Немец 3/2

Волим

Волим кишу,
А исто тако волим и Мишу.
Волим розе боју,
А исто тако и проју.
Волим како руже миришу
И јаблани када се њишу.
Волим септембар,
А исто тако волим новембар.

Марија Вукадиновић 3/2

Школа

Волим школу и другаре
Као колачиће мале.
Онда дође време
Да седнемо у клупе
И узмемо оловку у руке.
Оловка је наш добар друг,
Некад мало боли рука,
Али је увек ту.
Када звоно zazвони
Ја сам прва у школи.

Мања Марија Томић 3/2

Моје омиљено дрво

Много волим природу зато и немам своје омиљено дрво. У ствари, све моје омиљено дрвеће расте у Кошутњаку. Кошутњак је шума близу наше школе. Тамо на тениским теренима тренирам сваког дана. Дрвеће ме поздравља када трчим стазом. Некад осећам као да шуштањем својих грана навија за мене. Највише волим да кроз гране дрвећа посматрам небо. Волим да гледам и како се

сунчеви зраци играју и пробијају кроз лишће. У Кошутњаку расте разно дрвеће, високо, ниско, дебело, танко, неко има густе крошње, а неким изгледају уморно и старо. Подсећају ме на ђаке у школском дворишту. Извините, морам да журим јер ме дрвеће зове да се дружимо.

Сташа Васић 3/2

Ана Бабић 3/1

Моје дрво

Када сам имала пет година преселили смо се у нову кућу. Добила сам собу са терасом која је гледала на двориште.

У дворишту је растао храст. Уживала сам да се кријем иза његовог стабла кад играмо жмурке. Чак се и данас, понекад тамо сакријем од свих. Мој храст ме загрли и никоме не одаје. Волим када у пролеће његова крошња олиста. Кад дође јесен, храст је тужан и опада му лишће. Међутим, баба Зима га убрзо украси снежном шубаром. Направим му једног Снешка, другара, да у хладним, зимским ноћима не буде сам. Растем ја, али и моје дрво расте са мном.

У целом крају нема лепшег и згоднијег момка од мог храста.

Викторија Ристић 3/2

Тара Топић 3/1

Моје пријатељство са птицом

Једног облачног дана седела сам крај прозора своје собе и гледала како пада киша.

У тренутку, долетео је мали врабчић, стао испред мог прозора скакућући на једној ножици. Био је беспомоћан, сам и тако сићушан. Приметила сам да је повредио своју ножицу. Лагано сам отворила прозор, да га не бих уплашила, и дала му мрвице хлеба. Било ми је жао што у тренутку нисам могла да му помогнем, али он је без страха стао на моју ручицу. Позвала сам маму и она ми је помогла. Он је одједном замахнуо својим крилима и кључнуо ме у руку. Мислим да је то било из захвалности и да ми је на тај начин рекао:

„Хвала“.

Од тог дана, када се приближим прозору, сетим се маленог врабца.

Марија Вукадиновић 3/2

Катарина Филиповић 8/2

Кад бих имао чаробну моћ

Да могу да имам моћ, скратио бих дан и продужио ноћ. Волео бих да имам моћи да летим, телепортујем се и зауставим време.

Био је то први јануар две хиљаде и пете године. Лежао сам на снегу и гледао у звезде. Изнад мене је летело јато птица, али три птице, као да су носиле нешто у својим канџама. Одједном су пустиле те чудне ствари. Биле су све ближе мени. На једној је писало - лет, на другој - телепорт, а на шта је писало на трећој нисам стигао да прочитам јер су почеле да улазе у мене. Прво ми је ушла у леђа, друга у главу, а трећу нисам видео јер сам се оневестио. Када сам се пробудио, био сам на облаку. Уживао сам у друштву анђела и облака. Али, нисам заборавио ко сам и где припадам.

Поред мене је прошао авион који је требало да слети. Скочио сам на крило авиона и заједно са њим

слетео. Требало је да сам у школи на писменом задатку. Брзо сам полетео у школу. Али код куће ми је остала перница, телепортовао сам се кући, узео перницу и опет кренуо у школу. На сред писменог сам некако зауставио време и отишао по присач и назад. Урадио сам писмени и добио пет.

Од тада увек користим своје сјајне моћи и ником не причам о њима.

Михаило Мирић 5/2

Моје име

Да будем искрена, ја апсолутно не знам ништа о свом имену! А шта човек треба и да зна о тој утвари која га прати читавог живота! Прво, треба да зна колико има слова: један, два, три, четири, пет! Моје име има пет слова. Друга ствар коју човек треба да зна о свом имену је колико има самогласника и сугласника: 1 а лево, 1 а десно, 1 и право у центар, 1 н лево, 1 к десно. Значи – у овој утакмици су победили самогласници са резултатом од 3:2! А трећа и најважнија ствар коју човек треба да зна о свом имену јесте – како се пише! А-н-и-к-а. Добро, савладала сам и то. Па, то је то! То је све што човек треба да зна о свом имену!

Аника Вучићевић 6/2

Аника Вучићевић 6/2

Приказ прочитане књиге

У историји људског рода од милијарду људи, који су живели од памтивека до данас, само је релативно мали број остао упамћен по својим делима. Један од њих који је постао синоним за генијалност људског ума, свестраност и врхунско мајсторство је Леонардо да Винчи. Књизи Пјера ла Мира „Живот Мона Лизе“ привукла ме је могућност да сазнам нешто више о овом уметнику који је живео испред свог времена као и о томе „ко је жена која је вековима занимала свет и избегавала сва питања са осмехом својих благих смејих очују?“ Ко је била Лиза де Герардини и зашто је велики, и још за живота славан уметник тако дуго радио на малом комаду од тополовине, „сликар који се лако замарао четком“ и који највећи број својих дела никад није завршио? Интересовало ме је ко је наручио слику?

Овај историјски роман у првом делу описује живот у Фиренци, како свакодневни, обичног човека, тако и живот владајуће породице Медичи. Читајући, могао сам да разумем зашто је баш овде и под којим условима настала ренесанса која је изнедрила неке од највећих умова људског рода.

Лако и занимљиво Пјер ла Мир ме је провео кроз детињство Лизе која је била потмак богате фирентинске породице Ручелај, које је било везано за породицу Медичи. Писац је посебно описивао ову породицу, најзначајнију у Италији у овом периоду, тако да сам видео замршен спој света банкарства, финансије, религије и уметности.

Нераскидиво везан за Фиренцу био је и живот Леонарда да Винчија. Интересантан је опис детињства и младости овог уметника. Познато је да су му преписивана многа генијална инжењерска дела, ремек-дела архитектуре, а и опробао се и у вајарству. Готово да није било области живота од математике до анатомије човековог тела које њега није интересовала. Међутим, мало је података да је неки од тих великих пројеката и завршио. Оно што му је најбоље ишло и по чему је био и остао славан изгледа да је најмање волео – сликарство. „Нерођени научник убио је рођеног уметника“. У једном писму остао је опис „Месер Леонардо да Винчи, Фирентинац, стар преко седамдесет година (имао је шездесет и пет) показао је

три слике његовом господству: слику извесне фирентинске даме коју је насликао по хитној поруџбини величанственог Ђулујана де Медичија“.

Лиза де Герардини умрла је 1517. године. Леонардо да Винчи је умро 2. маја 1519.г. и кажу да се Лизин портрет осмехивао на њега са зида његове собе.

Најпознатију слику на свету купио је краљ Франсоа за четири хиљаде златних круна од Франческа де Мелција који је био главни Леонардов наследник.

Кроз књигу „ Живот Мона Лизе“ упознао сам Фиренцу из доба ренесансе, део историје коју је и данас могуће видети и дотакнути. Сазнао сам много о животу једног од највећих умова људског рода као и о власници најпознатијег мистериозног осмеха који вековима привлачи милионе људи који долазе да му се диве.

Александар Радуловић 8/2

МОЈ БЕОГРАД

(у сусрет Данима европске културне баштине)

БЕОГРАД ЈЕ ЗЕЛЕНИ ГРАД.
У ЊЕМУ ПТИЦЕ ПЕВАЈУ ПО ЦЕО ДАН.

СВЕ ШТО СЕ У ЊЕМУ ВИДИ,
МЕНИ СЕ СВИДИ.

ПОГЛЕДАЈ, ЉУДИ КАМПУЈУ!
КАД ВИДИМ РЕКУ,
МИСЛИ МИ ПОТЕКУ.

КАД УГЛЕДАМ ГАЗЕЛУ,
ДОБИЈЕМ НЕРВОЗУ МАЛЕНУ.

МА КАКАВ ДА ЈЕ, ВОЛИМ ГА И СНАГУ МИ ДАЈЕ!!!

Миња Милојевић, Луна Пеић 4/1

ЈЕСЕН ЈЕ, ЈЕСЕН РАНА

Лишће жути и опада. Ветрић се претвара у ветар. Кишица у кишу. Све се мења. Зрели плодови пуцкетају од среће. Веверице вредно раде и ушушкавају своје домове. Птице пакују ковчежиће и кофере, спремају се за дуго путовање. Предивно је видети младе птиће

како лете испред својих мајки и очева у дугим и елегантним јатима. А још је лепше када лете ниже, изнад твоје главе, па и теби дође да подигнеш руке.

Опало лишће лагано шушти. Сунчеви зраци проналазе пукотине у крошњама дрвећа и небески сјај обасја лишће црвене, наранџасте, бакарне, златне боје и све то споји у мешавину чаробних боја. То је невероватно.

Чаролија природе је дивна. Само је посматрајте!

Теодора Ристовић 4/1

Илија Новчић 4/2

ЈЕСЕН ЈЕ, ЈЕСЕН РАНА

Много волим јесен. Пуна је чаробних боја и мамљивих мириса.

Пијаце су пуне кукуруза, купуса, шаргарепе, кромпира, мирисних дуња, јабука и крушака, тикви, бундева и слатког грожђа. Када дођем кући из школе, једва чекам да изађем да се играм у дворишту.

Када погледам око себе, видим предивне боје које красе крошње дрвећа. Играм се тако што сакупљам кестенчиће.

Могу се видети јата како напуштају наше крајеве. А ми и птице станарице, остајемо.

Са дрвета се откине покоји бакарни и жути лист. Волим да скачем по лишћу.

Волим рану јесен зато што има највише њам-њам хране.

Јесен је старно чаробна – ти укуси, те боје, ти мириси... не могу да им одолим.

Јаков Петковић 4/1

ЈЕСЕН ЈЕ, ЈЕСЕН РАНА

Јесен, јесен рана, већ је почела. Почињу кишице, облачићи, али се сунце не предаје лако.

Рана јесен већ полако скида златно и бакарно лишће. Опада. Ветрић га преврће и игра се са њим.

Ја се играм и уживам у топлим, пријатним зрацима михољског сунца.

Нуди нам јесен богате плодове – паприке (печене, љуте, жуте...).

Почиње тишина. Почињу магле.

Лето је прошло, јесен се увукла у мој крај, а да је нисам ни приметила.

Нађа Ђуришић 4/1

Денис Мирковић 7/1

ЈЕСЕН ЈЕ, ЈЕСЕН РАНА

Рана јесен је дошла у Београд.

Лишће полако мења боју. Заиста је уживање гледати те боје бакра, злата, наранџе и чоколаде. На пијацама уживају сва чула. Јесен полако плете покривач разних боја. Као торда кралица, полако почиње да влада. Води битку с летом и достојанствено побеђује.

Деца се радују шушкавом лишћу.

Сва поља кукуруза се злате, а сељаци трљају руке јер има добро да зараде.

Птице и даље лете преко нашег неба.

Увелико се спрема зимница: ајвар се спрема – љут и благ, туршија, оставља се купус...

Природа очарава. Опусто човека за трен ока.

Јесен је баш даровита ове године.

Прелепо је годишње доба и треба сви да уживамо!

Матија Марић 4/1

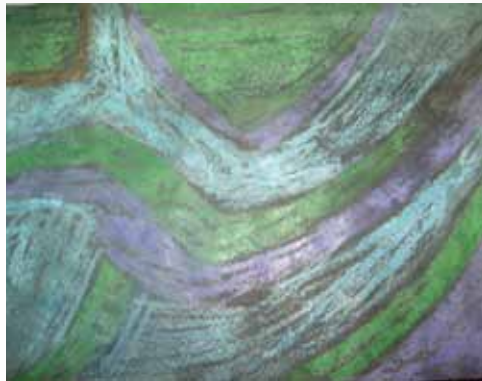
Моја плава звезда

Док сањарим, видим много својих плавих звезда и понекад не знам која ми је основна. Једна од њих је посебна, а то је певање.

Много волим да певам, а од када сам био са својим другарима из бивше школе на рекреативној настави. Тада сам заволео опере и оне ме много инспиришу. Ако бих ја био певач, не бих радио за новац, као и неки певачи. Најбитније ми да кроз певање покажем своја осећања, и ценим све певаче који тако раде. Моји стари другари волели су да слушају како певам „Figaro“. Певајући ту арију, освојио сам друго место на рекреативној настави у четвртном разреду. То ми је много значило. Од тада свака песма коју одслушам ме инспирише, њени стихови ме много тога науче о животу. Ако бих победио на такмичењу за певање и освојио награду, ја бих је радо прихватио, али бих, пре свега, био срећан што сам учествовао. Понекад покушам да се смирим песмама.

Певање је најбоља плава звезда која је дошла или ће доћи. Једва чекам да постанем најбољи певач кад порастем.

Петар Радојевић 6/2

Никола Ђуришић 4/1

Предео који ми је остао у срцу

Надам се да ће ми се једног дана испунити жеља да живим у Мадони ди Кампиљо. То је мало место на Доломитима до којег можете доћи

уским планинским путевима. Када стигнете, путеве заборавите, а у месту живите окружени жичарама као највећим пауковим мрежама на свету.

Свако јутро протегнем се и осмехнем сунцу. Сваки следећи корак мами мирис топлот чаја. Калдрма покривена снегом води ме до заштићеног трга. Око њега планинске кућице, а око њих планине са најлепшим врховима. Јединствен осећај заштите као да те нико и ништа не може повредити. Када подигнем поглед, видим жичаре и морам кренути ка њима. Улазим и стижем до врха. Желим да му се проближим, додирнем и захвалим на заштити. Кренем и видим како у дубоком снегу остају трагови и схватим да сам у том тренутку део природе. Када после неколико дана дођем да помилујем врх, потражим своје трагове, а њих нема. Затрпале су их нове пахуље. Када сунце зађе оставим врхове да спавају, а ја се вратим на трг. Тамо грејем руке уз уличну ватру и слушам музику која се провлачи из планинске кућице пуне људи.

Све има свој крај. Када дође дан да пронађете пут којим сте дошли, небо осети тугу расанка и неким новим пахуљама га затрпа.

Итана Филиповић 8/2

Бојана Стојанов 8/2

Марко и Његош

Поранио Краљевићу Марко
У суботу прије јарког сунца
Да се види са јунаком јаким,
са Његошем, са јунаком храбрим.
Седи јунак Његош покрај друма
Чекајући Марка, делију јакот.
Сусреше се двојица јунака
Одоше у механу најбољу,
Пак поче бесједити уз вино.
Бесједише о стању Косова,
И о патњи и тузи народа.
Пак се они онда договорише
Да ће напаст' турског султана,
И тражити слободу народа.
Чуо то султанов одметник
Пак је прод'о новост за благо.
Те се спремише војници турски,
да истребе Његоша и Марка.
Кренуше њих двојица путевима
Па кад одједном искочи војска,
Велика војска турског султана.
Марко се расрди, па их удари
Тако их је лако ударио те им
Свима по три зуба одвалио.
Затим они побегоше код султана.
Пак се Марко и Његош растадоше,
И тако се братски изљубише
Те одоше свако свом двору.

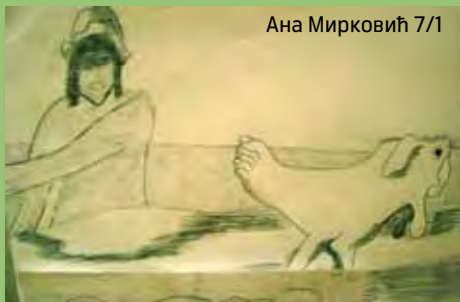
Његош Шолак 6/1

Можда је то само нада

Гледам је ја,
гледам с висине
и никако
да ми сине
које су речи за њу праве.
Гледа ли она мене некад,
или се мени то само чини,
хоће ли се наши погледи бар једном срести
и онда ће можда и она мене заволетати.
Можда су наши путеви исти,
можда је то само нада,
можда ми јесмо једна за другу,
али је можда ја већ сутра нећу вољети,
и онда као да наде није ни било.

Елеонора Бакоч 5/1

Ана Мирковић 7/1

Имала сам немушти језик

Посматрам весла, док их рукама покрећем, како улазе и излазе из воде. Ствара се вир. Гледам и размишљам до које дубине.

„Скочи у воду“, чујем мио глас. „Мало се плашим, а и лепо је у чамцу“, одговарам. „Исто је у мору“, не одустаје неко из воде. „Скочи, зарони, упознај...“ Угледала сам прелепог делфина који ми је мамио поглед. „Скачем па шта буде!“ Улазила сам и излазила по ваздух из воде. Делфин ме је учио како да дишем у води. После неког времена могла сам, као сирена, да га пратим док ме је водио кроз морски лавиринт. „Погледај, све је исто као на земљи“,

рекао је делфин. „Није, овде нема саобраћајних трака, има више слободног простора, нема знакова, правила. Овде нико ништа не мора, уживате“. „Хајде, идемо даље, хоћу да упознаш мој свет. Моје биљке, лепе и лоше воде. Како смо различити, добри, зли, ружни, велики, мали“. Роним и тражим истину у ономе што делфин говори. Било је ту свега. Наишле су мале, прелепе рибице. Једна за другом плесале су у води. „Погледај шта се сад дешава!“, узвикнуо је делфин. Наишла је једна огромна, ружна и, рекла бих, зла риба. Отворила је уста и гутала моје плесачице. Погледала сам делфина. „Што ниси урадио нешто?“, упитах. „Има ли тога год вас горе, има ли огромних, ружних и злих. Чине ли они ружне ствари?“, питао је. Размислих и рекох: „Има“. „А што ти не урадиш нешто?“, рекао је делфин.

Устала сам и кренула у школу.

Аглаја Филиповић 8/2

Елеонора Бакоч 5/1

Сада не могу да заспим, нешто се догодило

Дан је пун лепих, ружних, смешних догађаја. Време пролази. Покушавам да се сетим и забележим сваки део дана, али не успевам. На крају се све то претвори у прошлост.

Лежим у кревету и размишљам о догађају из четвртог разреда, који се догодио у Соко Бањи. Наша прва заједничка екскурзија претворила

се у хорор. Стигли смо. Собе су биле мале и загушљиве. Често је падала киша, сунце никад није излазило. Све што смо могли да видимо били су тмурни облаци. Увече је било тешко заспати. Ново јутро, нова авантура. Водич нам је испричао причу о Лептирији која је извршила самоубиство. Били смо веома мали да бисмо размишљали о смрти. Покушавали смо да заборавимо ту причу, али нисмо успевали. Једног дана прочула се прича да свако ко има слику Лептирије у соби неће преживети пут ка Београду.

Отварам очи, била сам у својој соби. Мислила сам да сам у соби са својим разредом. Покушала сам да се сетим шта се догодило после расправе у соби. Лепо сећање пуно авантура које се више никад неће поновити. Прича које ћу се увек радо присећати иако јој не знам крај.

Прошлост која ће увек бити део мене.

Аглаја Филиповић 8/2

То је моја драугулија

То је моја драугулија
Ничија, само моја,
Жута је и црвена
Плава и зелена.

Она крије тајне многе
Она има руке, ноге,
Све бих дала да би њу сачувала.

Она је мени све
И да је лепа или ружна,
Са њом никад нисам тужна.

Јована Гавриловић 3/1

Баштованов завет

Тако ми земље и воде,
Тако ми љубичице и нарциса,
Тако ми пшенице и кукуруза,
Тако ми јабуке и крушке,
Пазићу на башту као дете на играчке.

Тако ми кртице и кртичњака,
Тако ми лопате и грабуље,
Тако ми шуме и ливаде,
Тако ми шешира и качкета,
Чуваћу башту од штеточина.

Ана Бабић 3/1

Борис Симикић 2/1

Вести са ливаде

Драги свиче,

Даћу ти један добар рецепт како се проналазе и чувају пријатељи. Ја сам пронашла пријатељицу док се играла, па сам је питала како се зове. Са пријатељима треба лепо да се слажеш и када им затреба помоћ увек им помози! Не треба их никада исмејавати и ругати им се. Битно је да прави пријатељи увек чувају тајне. Велика је радост смејати се и играти се са пријатељима и велика је утеха знати да је он увек уз тебе када је потребна помоћ. Пријатељство је посебан дар који се негује и чува да би заувек трајало. Обогаћује нам живот и помоћу њега постајемо бољи људи.

Зое Вукановић 3/1

Јесен

Јуче рано ујутру сам се пробудила и изашла у башту. Мало ми је башта изгледала неуредно јер је била шарена на све стране. Пало ми је напамет да скупим то шарено лишће да би изгледало уредно. Скупљала сам лишће сатима. Баш када сам завршила и поносила се, одједном прође ветар кроз моју башту и сруши ми све. Руже су пуцале као трисине и њихове латице одлетале су на све стране као птице. Птица више није било да ме пробуде са њиховом нежном песмом. Мамио ме је опојан мирис јесењег воћа. Јесење весело цвеће се дружило и играло. Одједном у мојој неуредној башти трава је изгледала осушено и тужно. Тада сам и ја била баш тужна. Почела је јака киша. Брзо сам утрчала у кућу иако ми је било тешко да је оставим.

Лара Шаренац 4/2

Летња авантура

Дани летњег распуста брзо су прошли у забави и весељу.

Једног лепог летњег јутра у Немачкој, моја породица и ја договорили смо се да идемо у Европа парк. То је забавни парк који се налази у прелепом граду Руст. Било је тамо пуно ролер-костера, кућа страха, авиона... Мом узбуђењу није било краја. Радозналост ме је ко пчелицу носила са игре на игру. Приближили смо се највећем ролер-костеру и решили да се провозамо. Сви смо били врло узбуђени. Лепо смо се сместили и кренули у водени свет. Од брзине и среће срце ми је куцало као сат. Када се завршила вожња, мами су кренуле сузе од страха, а мом и татином узбуђењу није било краја. Све што сам доживела је једна лепа авантура коју ћу увек памтити.

Лара Шаренац 4/2

Дрвеће и цвеће

Дрвећа има пуно сорта,
Али није укусно као торта.
Цвет је леп,
Зато што нема реп.

Дрвећа има пуно боја,
Треба да се чува пчела роја.
Цвет израсте на кући, па ће пчела ући.

Тара Радак 2/2

Оцене

Један, два, један, два,
То је моја оцена.
Два, три, два, три,
Понекад се догоди,
Четири, пет, четири, пет,
Не пада ми напамет.
Онда мама чита буквицу,
Не види ни једну петицу.
Тада ме питају сви:
„Зашто лоша си ти?“
Нисам лоша ја,
То је измишљотина.

Тара Радак 2/2

Миа Трифуновић 1/2

Овако је изгледао мој сусрет са Марком Краљевићем

Размишљала сам много пута да ли Марко Краљевић стварно изгледа као што га у песмама описују. Да ли је он стварно тако велики и намрштен, па да се сви боје од њега. И онда сам, тако размишљајући, једном заспала и, гле, чуда.

Нашла сам се на једној пољани, зеленој и обасјаној сунцем. Издалека ми се приближавао један човек на коњу. Мало сам се уплашила. Али, када ми је пришао, видела сам једног високог човека са великим брковима. На себи је имао оклоп, бкао витез, а у руци је имао буздован. Одмах сам се сетила да је то Марко Краљевић. Тачно је

изгледао као што каже песма. Насмејао ми се и питао ме шта радим сама у пољу. Нисам знала шта да му кажем. А он ми је рекао да ће да ме врати кући јер није добро да девојчица буде сама у пољани.

Ја сам тада схватила да је он у ствари један прави јунак који помаже људима и да од њега треба да се боје само зли људи. Само што ме је подигао да ме постави на свог коња ја сам се баш тад пробудила. Био је то један лепи сан у коме сам упознала правог јунака Марка Краљевића.

Софија Шашић 6/1

Моја плава звезда

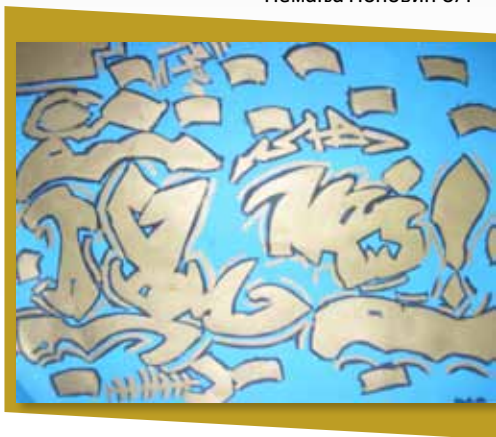
Увек волим да зађем у себе и да мислим о својој будућој тениској каријери коју ћу направити ако се будем трудио и пролио доста зноја. Вратио сам се из школе и кренуо да маштам. Све ја почело овако...

За неколико тренутака је требало да

почне финале Вимблдона, које нико није очекивао, између два Србина. Први је био Немања Поповић, непознати тенисер, коме нико није предвиђао да прође прво коло и да уђе у финале.

Други играч је Новак Ђоковић, најбољи тенисер на свету. Ја сам изашао на терен да дам све од себе и да искористим прилику ако ми се пружи. Играо сам сјајно у прва два сета, али је Новак показао зашто је први и освојио прва два сета, али то није значило да се предајем. Напротив, подигао сам ниво игре и без већих проблема узео трећи сет. Сад је лондонска публика бурно реаговала и атмосфера је била одлична. Следећи сет је био напет, играо сам одлично и после велике борбе победио сам у овом сету. У одлучујућем сету имао сам огромну предност од 5 према 2 два. Сервис-гем је био тежак са доста ђусева, али ја добијам поен сјајним волејом и имам прву меч-лопту. Каква су све осећања била у мени?! Припремам се за сервис, бацам лопту и у том тренутку неко узвикује моје име. „Зашто? Треба ми концентрација!“ Будим се – тата ме зове за тренинг. Овај тренинг сам одиграо одлично, али само због претходног сна који ме је подстаквао да се још више трудим. Даћу све од себе да би ми се ова жеља стварно остварила.

Немања Поповић 6/1

Андреј Крунић 4/2

Предео који носим у срцу

До Дубаија није тешко доћи. Неко ко није посетио Дубаи рекао би да је најбрже доћи авионом, али мени је довољно само да погледам у своје срце.

Уједињени Арапски Емирати налазе се у пространим пустињама Азије. Попут драгуља у круни од папира, Дубаи лежи окружен нетакнутим пешчаним динама. Посред главног трга у граду, поносно, високо стоји највећа зграда на планети.

Зграда носи име Бурџ ал Калифа, што у преводу значи калифов торањ. Ппут дрвета окружен жбуњем, торањ је са свих страна опкољен луксузним хотелима и огромним тржним центрима. Штавише, тржни центри су толико велики да један у себи има мање скијалиште, док други садржи клизалиште и акваријум са више хиљада риба од којих су већина ајкуле. Свакако, није цео Дубаи преплављен сивим асфалтом. Када се џиповима удаљите од центра града, можете се упутити у пустињу.

Унутар пустиње, песак је светлоцрвене боје. Небо је ноћима прошарано хиљадама блистајућих звезда које се простиру унедоглед. У самој пустињи живота нема, све је попуњено рупичастим камењем и пешчаним динама, осим у камповима које праве мештани Дубаија. Ови кампови у већини случајева раде као туристичке локације. Иако Дубаи са својом пустињом заузима на карти велики простор, он је некако успео да се „угура“ у моје срце и ту остане заувек.

Лука Дабовић 8/2

Наше загонетке

Воли да једе меда, а богами-кад је сочна и мека и без зуба деда. (акшурк)

Мед воли-пчела није, у кошници често шапе крије. (девдем)

Има четири ноге, а само једна леђа. (ацилотс)

Затвара се и отвара-врата нису, а ваздух кроз њега иде. (розорп)

Тара Радак 2/2

Жута је-није Сунце, слатка је није мед. (акшурк)

Од плиша је -капут није, када спавам другар ми је. (адем инашилп)

Андрија Штулић 2/2

БИСЕРИ

Понедељак је време догађања радње. На час у 6/2 улази директорка и примети да Патрик нема униформу. „Али, то ми је први пут ове недеље!“, брани се Патрик.

На питање шта су заливи, Немања б/1 каже: „Места где се нека река **залива** у другу“.

Ученик б/1 на питање како настају језера одговара: „Природна је створила природа, а вештачка је обрађивао човек.“

Софија б/1 каже: „Наставници сам дала флеш јер сам радила **репрезентацију!**“ (читај - презентацију)

„Мила, врати се на своје место. Ниси ме питала да се преместиш. Ти си дама, а дама мора да има манире!“, каже наставница Весна Мили б/2.

„Молим Вас, наставнице да седим овде. Бићу **маниринтна** следећи пут!“ (читај - имаћу манире)

Константин, б/2 каже наставници Драгани: „Наставнице, а шта би се десило да пишемо обичним маркером по **смрт** табли?“ (читај - смарт)

Ђак петак је у паници јер жели да за време одмора врати књигу у библиотеку. „Наставнице, да ли знате ради ли **књижара** сада?“

На часу информатике Никола 5/2 (тенисер) каже: „Наставнице, завршио сам. Могу ли да **СЕРВИРАМ** документ?“ (читај „сејвујем“ - сачувам)

Час математике у 7/1. Отварају се врата, а због промаје и прозор који почиње да шкрипи. Марко: „Ово је к’о у филму страве и ужаса“. Исидора: „Што, к’о?! Па, наставница математике је ту!“

Контролна вежба у 7/1.

Марко каже наставници Драгани: „Наставнице, можете ли да ми кажете **САМО** да ли је ова формула тачна?“

Наставница: „Наравно да не могу“.

Марко: „А могу ли онда да питам Брају?“

Петар б/2 прича о прослави свог рођендана. На питање друга где ће га славити, каже да ће у кафићу свог тате. Патрик појашњава: „То је **његов татин** кафић!“

Мила пита наставницу Весну шта значи реч харизма. После објашњења каже: „Ја сам **харизмЕтична!**“

Марко Радаковић 4/1

Филип Цмиљановић 6/1

Час математике у 8/2. После сваког часа редар скупља лењире и предаје их професору, а на почетку часа дели их ученицима. Након 20 минута од почетка часа Васа схвата да нема лењире и каже: „Наставнице, ја нисам добио лењире“.

„На почетку часа је требало то да пријавиш“, одговара наставница Бојана.

Васа: „Али како ја сада да цртам? Је л’ могу да идем до локера да видим да нису тамо лењире?“
Наставница му то не дозвољава.

Васа: „Али нисам ја крив што редар није купио моје лењире. Ово није фер. Ја сад да испаштам зато што неко није урадио шта је требало“.

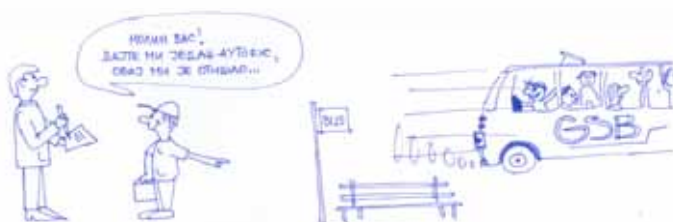
Наставница: „Васо, није фер, слажем се, али - ти си редар!“

РУЂЕРОВЦИ-ПРЕДШКОЛЦИ

П: Шта радиш кад треба да илеш негде аутобусом, а аутобус је већ отишао?

Δ: Да узмем други аутобус!

(Дајте ми један аутобус, молим! Онај ми је отишао)

П: Шта је шума?

Δ: Кад идеш у шуму, дође неки вук па га поједеш...

(Црвенкапа или ловац? Питање је сад)

П: Шта значи оштар?

Δ: Када се огребеш, као овако да се убодеш на кактус.

(Склоните овај оштар кактус! Стално ме гребе)

П: Шта значи прегазити?

Δ: Кад газиш, па те боли нога.

(Толико сам буба прегазео да ме је на крају заболела нога)

П: Шта је сврака?

Δ: Био сам на Златибору, па нисам чуо.

(Нисам био на том часу... Био сам на зимовању)

П: Шта значи средњи?

Δ: Кад си средњи идеш у школу.

П: Хајде ми то мало боље објасни.

Δ: Ко је безобразан он мора да иде у школу зато што је предњи био!

(Ко би предњи, сад је средњи! Ко је средњи – иде у школу! Питање гласи: Шта бива са задњим)

П: Шта значи испарити?

Δ: Кад испалиш нешто.

П: Како то мислиш?

Δ: Па, кућа или ауто и дођу ватрогасци.

(93? Упомоћ! Испарава ми кућа)

П: Шта је пашњак?

Δ: Да се паша?

П: Како то мислиш?

Δ: Да се упашеш, скинеш гаће па увучеш мајицу.

(Мама, молим те упашај ме! Распашао сам се)

П: Шта значи смањити?

Δ: Да смањш нешто, ставиш неки предмет, склониш мање и онда је за један мање.

(Мали математичар – још није кренуо у школу, а већ прави математичке теорије)
